

TEATERAVISEN

BØRNE

NR. 87
DECEMBER
1993

Så er den nye liste over støttede børneteatre i den kommende sæson klar ● Det samme er endnu et afsnit i føljetonen om egnsteaterrevisionen, mens en initiativgruppe er begyndt klargøringen til Børneteaterby '96 ● Også en ny stak anmeldelser af aktuelle børneteaterforestillinger og den sædvanlige oversigt over de kommende måneders muligheder for at se teater på de små scener venter inde i bladet

TEATERLIV PÅ STØTTEN

Nu er der sat navne på de børneteatre, der vil modtage offentlig driftsstøtte i den kommende sæson via RBOT-ordningen og Teaterrådets pulje

Af Carsten Jensen

»Jeg ved godt, at Teaterrådet gerne vil have flere penge. Men ingen råd eller nævn vil nogen sinde have penge nok til at støtte al kvalitet. Det er ikke noget argument. Jeg kan love, at ingen bliver forfordelt. Når kulturministeriets budget er 185 millioner kroner større til næste år, er det svært at komme og sige, at kulturen bliver snydt«.

Sagt af kulturminister Jytte Hilden i det seneste nummer af tidsskriftet Teater ET.

Og formentlig registreret af Teaterrådet, der altså ikke fik flere penge at fordele til børneteatrene. Det fremgår også af oversigten over næste sæsons støttede teatre (se skema), hvor der ikke er blevet plads til de store økonomiske armsving eller udskiftninger.

Teaterrådet har således valgt at støtte de samme teatre som sidste sæson – dog med den undtagelse, at Teatro Rio Rose er røget helt ud af rådets støttepulje efter blot en enkelt sæson og er blevet erstattet af Jakob Mendels Teater, der sidste år var at finde under RBOT-ordningen.

Ved et nærmere studie af tallene kan man bl.a. tillade sig at udlede, at rådet anser 2,5 mio. kr. for maksimal driftsstøtte for indeværende (uændret fra sidste år) og at man ikke er ganske tilfreds med Comedievognens aktivitets- og kvalitetsniveau. Teatergruppen har nemlig fået en halv million mindre at rutte med til næste sæson. Halvde-

len af dette beløb er til gengæld lagt oveni Mariehønenes støtte, så den randrianske gruppe nu har nået millionen – og det må tages som endnu et ridderslag til gruppens kvalitative udvikling.

DANSK RAKKERPAK

Også to forholdsvis nydannede teatre med garvede kræfter, er kommet hurtigt ind i støtte-varmen. Børneteateret har således fået 300.000 kr. i driftsstøtte til et projekt efter eget valg, mens Nørregaard & Reiches Teater har fået samme beløb til realisering af »Vejen til drømmen«. En nærmest profetisk titel, set i skær af Teaterrådets velvilje.

Endnu en ny gruppe med gammelt indhold er fundet støtteværdig. Dansk Rakkerpak består nemlig af folk, der har forladt Teater Patrasket som følge af »grundlæggende uoverensstemmelser om såvel den kunstneriske linje som måden at drive teatervirksomhed på«.

Dansk Rakkerpak har fra skilsmissen medtaget såvel den karakteristiske spillestil, kendt fra Patraskets forestillinger, som den økonomiske goodwill fra Teaterrådet, der har tildelt dem en driftsstøtte

på en kvart million kroner.

Folkene bag Rakkerpakket, Niels Peter Kløft og Niels Grønne samt administrator Bo Pagh Jørgensen, agter sig i øvrigt til Festival 94 på Vestfyn med den forestilling, der har modtaget støtte i Teater Patrasket-regi for indeværende sæson.

SKJULT EGNSTEATERSTØTTE?

Teaterrådets støtteliste viser, at et større antal teatre har modtaget »enkeltsående støtte« til nye projekter. Alt efter gemyt og orientering kan man også vælge at se den gavmilde tildeling af projektstøtte til egne teatre (Anemoneteatret, Gruppe 38, Jytte Abildstrøm, Møllen og Fair Play) som en økonomisk håndsrækning og ekstra driftsstøtte til et område, der slinger afsted, mens teaterlovrevisionen lader vente på sig.

Hvilket bl.a. skulle fremgå af vedstående artikel med udgangspunkt i teaterseminaret i Holbæk. Og endnu et citat fra interviewet i Teater ET:

»Teaterloven, som vi fik for et par år siden, var utrolig

lang tid undervejs. Betænkningen tog fem år, og så diskuterede man i to folketingsår bagefter. Så derfor synes jeg også, at jeg skal have lidt pusterum.

De,

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K
Tlf. 33 15 69 00, Telefax 33 13 14 39

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:

Carsten Jensen

SATS OG MONTAGE:

HP Sats, Odense, tlf. 66 11 34 06

TRYKNING:

Trykcentralen A/S

DISTRIBUTION:

Børneteateravisen udsendes fire-fem gange årligt til alle interesserede. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt – inkl. Børneteaterbrochuren. Bestilling og afbestilling af abonnement foretages skriftligt til Børneteateravisen/Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring, udeblevne numre eller lignende rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BØRNETEATERBROCHUREN:

udkommer i forbindelse med børneteaterfestivalen i april måned. Den sendes ligesom Børneteateravisen til alle daginstitutioner, skoler og andre, der er potentielle aftagere af børneteater.

INDHOLD

De får støtte til at lave børneteater	2
En udsat revision	3
ANMELDELSER	4-5
Debat	6
Kulturby 96 skal også dreje sig om børneteater	7
Rapport fra ordrige festival dage i Odense	8
Nyt fra ASSITEJ	10
Med Det Lille Turneteater i Tanzania	11
Nye Bøger	12
Repertoire-nyt	13
Små Scener	14-15
Tilbud om børneteatervideo og festivalplakater	16

NORDISK INDSTIK

Læs bl.a. om Grenlandsteatret i Norge, en hed offentlig debat om børneteaters mål og indhold i Finland og rapport fra Sveriges første teaterbiennale.

FORSIDE

Det odenseanske beskæftigelses- og kulturprojekt Rampelyset sørgede for fest og glade dage under den 7. Teaterfestival i Odense.

DEADLINE

Næste nummer af Børneteateravisen udkommer i slutningen af marts 1994. Deadline er 10. marts 1994

REDAKTIONEN ER SLUTTET 25. NOVEMBER

STØTTEBELØB VIA TEATERLOVEN TIL BØRNETEATRE SÆSON 94-95

Teatre støttet via Det Rejsende Børneteater og Opsøgende Teater (RBOT):

Jytte Abildstrøm	2.400.000
Kaskadeteatret	2.400.000
Baggårdsteatret	2.400.000
Theater La Balance	1.500.000
Bjørneteateret	900.000
Månegøgl	600.000
Teatret ved Hans Rønne	700.000

Teatre støttet via Teaterrådets pulje: Driftsstøtte

Artibus	2.500.000
Børneteateret	300.000
Bådteatret	2.300.000
Comedievognen	1.500.000
Dansk Rakkerpak	250.000
Jakob Mendels Teater	400.000
Mariehønen	1.000.000
Musikteatret Undergrunden	550.000
Paraplyteatret	1.000.000
Rimfaxe	500.000
Spillehuset	350.000
Terra Nova	900.000
Vandrefalken	250.000

Enkeltprojektstøtte

Anemoneteatret	400.000
Gruppe 38	500.000
Husmoderforeningen Brændende Kærlighed	400.000
Jytte Abildstrøm	300.000
Møllen	600.000
Nørregård & Reiches Teater	300.000
Fair Play	400.000

Danseteatre med børneforestillinger

Corona Danseteater	*500.000
Uppercut Danseteater	*800.000

* Andel af driftsstøtte fra børneteaterpuljen

Teaterliv på støtten; Teaterrådet har fyldt 250.000 gode danske støtte-kroner i Dansk Rakkerpaks små kufferter. Foto: Mogens Valentin

der var med til at vedtage loven, må også komme med eventuelle forslag til

ændringer. Man kan ikke forvente af mig, at jeg på et halvt år har løst alle de problemer, som har hobet sig op de sidste ti år. Men de ligger mig meget på sin-

de».

Og der bliver de tilsyneladende liggende en stund endnu...

NYE FOLK I TEATERRÅDET

Derimod ligger det fast, at Teaterrådet inden længe får skiftet to af sine medlemmer ud.

Skuespiller og instruktør Vigga Bro har bedt sig fritaget efter seks år i Teaterrådet, fordi andre arbejdsopgaver presser sig på. Og den nye chef på

NYE BOLLER PÅ SUPPEN

Egnsteatrenes lille hjørne af teaterlivet til debat i Holbæk

Af Hans Jørgen Sahl

Nu sker der noget på egnsteaterområdet. Det siger ministeren i hvert fald.

Efter kulturministeriets konference om de små teatres vilkår i Holbæk 11. oktober står det klart, at minister Hilden vil handle. Og hurtigt skal det gå. Ministerens stillede et ændringsforslag til teaterloven i udsigt. Det lød endda til, at skitsen til ændringerne ville se dagens lys før jul! Og hvis ikke den kommende jul, så da i hvert fald i det spirende forår, så nyordningerne kan få virkning fra den nye teatersæsons start 1.7.1994.

CENTRALE FORHANDLINGER

Som det lød i Holbæk, vil ministeren forhandle med kommunerne og amterne om den fremtidige økonomiske fordeling mellem staten og kommunerne. Altså en model, der ligner den løsning, der er skitseret i kapitel 14 i egnsteaterudvalgets efterhånden noget udskældte rapport. Det vil sige en ordning, hvor kulturministeriet centralt forhandler om egnsteaterstøtten for hvert enkelt kommune over en årrække. Så og så meget til Århus, til Haderslev, til København, til Storstrøms Amt, etc. etc. - Men gad vide om Kulturministeriet kan få Kommunernes Landsforening med på den? Hvis den centrale model vælges, vil landets kommuner blive behandlet uens, men måske er forslaget spiseligt for kommunerne, fordi det giver sikkerhed for egnsteaterstøttens størrelse over en længere periode. Den centrale model tilfredsstiller naturligvis også statsmagtens ønske om at afskaffe refusionsordninger og erstatte dem med centralt fastsatte beløb på den årlige finanslov. Ikke flere variable refusionsprocenter, som jo i de senere år har givet afvigelser i statens regnskab, budgetlægningen i kommunerne, og med afsmittende usikkerhed for egnsteatrene.

FLERE PENGE

Egnsteatrene har brug for at kunne planlægge det kunstneriske arbejde over en årrække uden frygt og nervøsitet for det økonomiske fundament. Men samtidigt er der behov for, at systemet ikke bliver så stift, at udvik-

ling på området hindres. Teaterproduktion og teaterøkonomi passer dårligt til firkantede kasser. Dynamisk og levende udvikling kræver fleksibilitet, og det må være et krav, at selvom egnsteaterstøtten fremover måske bliver fastsat på baggrund af centrale forhandlinger, må der være så meget elastik i systemet, at et egnsteaters kunstneriske udvikling bliver mulig, uanset hvilken støttemodel egnsteatret skal leve under. Der må også være plads til, at nye initiativer kan prioriteres, så nye egnsteatre kan se dagens lys, hvis der er et lokalt ønske om det.

Uanset hvilken ordning der bliver mellem stat og kommuner, er det indlysende for mig at slå fast, at der må flere penge til. Egnsteaterrapporten foreslår, at der fastsættes en minimumsgrænse for støtte til et egnsteater. Det er en god idé, for så vil der blive luget ud i de utilsigtede spekulationsangreb på egnsteaterparagraffen i teaterloven. Hvis den fremtidige egnsteaterstøtte skal fastsættes som resultat af direkte forhandlinger mellem stat og kommuner, må det være muligt at lade teaterfaglig ekspertise indgå i forhandlingerne. Så kan egnsteatrene sikres frugtbare økonomiske vilkår, og kommunerne kan sikres kvalitativt holdbare egnsteatre.

SMÅ OG STORE

Konferencens tema var de små teatres vilkår for at kunne se en fremtidig eksistens i øjenene. De små teatre er virkelig økonomisk små. »De store« - Det Kongelige Teater, Århus, Aalborg og Odense Teater, Det storkøbenhavnske Teaterfællesskab, Den jyske Opera og Det danske Teater - får knap 80% (= 443,2 mio. kr.) af de samlede offentlige teaterbevillinger. Resten - det vil sige omkring 40 egnsteatre, otte teatre støttet via RBOT'en og de af Teaterrådet støttede teatre og teaterprojekter - deler de sidste godt 20% (= 120,1 mio. kr.), og er »de små«. Konferencen tog altså kun fat på et økonomisk set lille hjørne af det samlede danske teaterbillede, og at ændre på disse procenter var ikke til debat. I fremtiden skal de mange teatre altså stadig kæmpe om en plads i det lille hjørne i teaterlivet.

Lad det være sagt med det samme: Jeg tror ikke, at noget teater i Danmark får for meget i støtte, set i forhold til de opgaver, det er sat til at varetage, men jeg ved, at der er teatre, der får for lidt. Ser vi på publikums størrelse, antallet af spillede forestillinger, varetagelsen af den danske dramatik, osv. er egnsteatrene særdeles bety-

ningsfulde i det samlede danske teaterbillede. Desværre afspejler denne centrale kunstneriske placering sig ikke i den økonomiske placering.

EN TANKE

Et tankeeksperiment kunne være at fordoble støtten til det lille hjørne, så der ialt blev givet 240 mio. kr. til de små teatre. Herved ville den samlede offentlige teaterstøtte blive 683 mio. kr., - i stedet for nu 563 mio. kr. En forøgelse på ca. 22%. (Var det ikke Socialdemokratiet, der i oppositionstiden talte om en 50%'s forøgelse af midlerne til kunst og kultur?)

Ved at følge tankeeksperimentet ville »de store« så modtage 65% af al offentlig teaterstøtte, mens de små ville nå op på 35%. En ny procentuel fordeling, uden at stille »de store« dårligere end nu, men med en klædelig forbedring for de små. Og så er det endda sådan, at en udvikelse af teaterstøtten vil resultere i flere arbejdspladser, og dermed nedsætte statens udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse.

Og de små har brug for forbedringer for at overleve. Ingen er i tvivl om, at de små teatre er af stor betydning for det samlede teaterbillede. Jørn Langsted dokumenterede i sit indlæg, at de små spiller et antal forestillinger og har et antal publikummer, der berettiger til en betydeligere støtte. Det er også værd at bemærke, at de små har en væsentlig funktion som arnesteder for ny dansk dramatik for både børn og voksne.

DE MINDSTE BLANDT DE SMÅ

At børneteatrene er de mindste blandt de små ses blandt andet i Egnsteaterudvalgets rapport. 25% af al egnsteaterstøtte går til 5-6 egnsteatre, der udelukkende producerer voksneteater, mens de øvrige omkring 35 egnsteatre, hvor i blandt børneegnsteatrene findes, deler de sidste 75% af egnsteaterstøtten.

Det må også ændres. Der må være større ligeværdighed mellem teater for børn og unge og voksneteatret. Og et element i ligeværdigheden er netop at sikre anstændige økonomiske midler også til de små teatre, der producerer teater for børn. Og der er stadig plads til mere teater for børn og unge. Interessen og behovet er der. Se selv.

Hans Jørgen Sahl er administrator i Egnsteatret Gruppe 38

Størstedelen af tallene for teaterstøtte er hentet fra Danmarks Statistik, Uddannelse og kultur, 1993:5, og derudover er der tal fra Egnsteaterudvalgets rapport.

Aalborg Teater, Malene Schwartz, er blevet frataget posten i rådet af kulturministeren.

Malene Schwartz, der kun har været medlem af Teaterrådet i et års tid, har forgæves søgt om dispensation fra lovens bestemmelser om, at rådets medlemmer ikke må være tilknyttet noget teater. En dispensation, der ikke tidligere har voldt problemer.

De to nye medlemmer skal inden 1. februar 94 udpeges af henholdsvis Teaterrådets kontaktudvalg og kulturministeren selv - og det vil sandsynligvis allerede være sket, når disse ord læses.

ANMELDELSE

GUBBE, GUBBE DOG!

For få kunstneriske kalorier i Bløbs forestilling

Børneteateret Bløb: »Er der børn i voksne?«. Manuskript: Kurt Bülow Schmidt. Aldersgruppe: 3-8 år. Medvirkende: Kurt Bülow Schmidt

Voksne har alt for travlt. De har så travlt med at være voksne eller at leve op til ét billede af voksne: alvorlige, fornuftige, stressede, der kun har travlt med at arbejde og regne den ud på en regnemaskine. Børnene kan godt lide, at trykket ligger forkert. Det er en lille leg med ord. Men for spillets hovedperson – Gubbe Svendsen – er leg det værste, der findes. Hver gang troldene Tim og Tom narrer ham til at lege, skælder han sig selv ud. Som barn har han åbenbart lært lektion grundigt: Gubbe, Gubbe dog!

NOGET FARLIGT INDENI

Børneteateret Bløb stiller spørgsmålet »Er der børn i voksne?«. Ja, at dømme efter forestillingen er der. Men hvilke børn? Hvordan har de børn det? Hvordan leger de? Overlever »barnet« i den voksnes liv? Mange forældre har mere eller mindre rimelig skyldfølelse over, at de bruger for lidt tid sammen med deres børn. Er Gubbe en forstørret udgave af den skyldfølelse?

Nej, Gubbe Svendsen er en svag stakkel. Der skal ikke meget til, før han føler sig på glat is. I løbet af spillet bliver han klædt helt om og af. Han mister langsomt sin alpehue, brillerne, den ternede jakke og bukserne til fordel for stribede overalls i stærke farver. En klovnagtig »legedragt« – uden at han bliver en nuanceret, naiv klovn alligevel. Bange og febrilsk fjoller han løs i uvante situationer.

BØRNEPARODIER

Kontakten med børnene bygger især på modstand. Gubbe Svendsen modsiger børnene og prøver at få dem til at modsige ham. Leg er pjat og voksne skal ikke lege. Neej og jojo! råber børnene skiftevis. En old-klassisk børneteater-teknik, som bruges lovlig meget i denne forestilling. Og Bløb-spilleren har under alle omstændigheder planlagt at køre videre uanset børnenes tilråb og vise et legebarn indeni Gubbe Svendsen. Et overdrevet pjattet legebarn, nærmest en række parodier på børn og børn, der spiller roller. Flere steder morer de små sig, men ellers virker det mest som spillerens lidt private leg med hårdtoptrukne modsætninger.

Hvor er forestillingens sympati? Med børnene, der gerne vil have, at voksne leger mere – sammen med dem? Med voksne og deres vanskelige-

heder med at kunne forene forskellige voksenroller og -opgaver? Skal voksne lalle helt ud for at lege og være legekammerater? Er det sådan børn leger? Eller skal de små forstå, at dette er en overdrivelse, en parodi? Hvad kan de evt. bruge den til? Er der ikke osse andre og mere varierede måder at lege på i den »virkelige« verden?

HEN OVER HOVEDET

Det skal sikkert være komisk, at en voksen er så stiv og kantet som Gubbe – samtidig med at det er tragisk. Uden at børnene dog får en chance for at vise medfølelse med Gubbe, for alt skifter hurtigt. Sent i forestillingen er der dog to længere scener. En munter, hvor Gubbe går helt i barndom og giver den hele armen som baby. Det er et shownummer, hvor de små kan genkende noget og føle sig lidt større.

Men straks går det videre med en anden (køns)rolleleg: En fnisende Gubbe leger kvinde og ikke en hvilken som helst kvinde, men en mor. En rigtig ravnemor, der plager sit barn – uden munter distance. Figuren er sikkert tænkt som en kraftig parodi, ligesom pædagoger osse får et rap over snuden.

Men det går helt hen over hovedet på de små. De er nærmest dødsstille i dette afsnit af forestillingen. Jeg tror ikke, det er fordi de er »med«. De spekulerer over, om en mor – eller måske direkte deres mor – osse kan være sådan. Gemmer hun osse slikket til sig selv om aftenen, når hun har fået fred for mægningen? Der er i hvert fald noget for de ledsagende pædagoger eller andre voksne at bearbejde bagefter, for figuren står helt uforløst i rummet.

FLERE KALORIER

Kontakten med børnene i starten er god. Panfløjtemusikken skaber en rar stemning. Opdelingen i mindre situationer med visse gentagelser gør forestillingen overskuelig for de små tilskuere. Blomsterhovederne, der tilføjes scenografien undervejs, er smukke. Og klovnens begyndelsen til nærmere kontakt, morskab og evt. varme.

Men der burde være flere kunstneriske kalorier i forestillingen: Bedre krops- og stemmetræning, kontakt og kommunikation, versfødder og rim, temposkift, ro og rytme i fortællingen samt en mindre pludselig slutning. Ifølge Børneteaterbrochuren er forestillingen beregnet for 3-8 årige, men den har næppe meget at sige børn over 6 år. Har den nok for børn under 6 år? Smag og behag er forskellig.

John Andreasen

STOR STÅHEJ OG LYNILD

Det er klar og kontant kulturhistorie, Zangenbergs Teater har sat på scenen med »Tors hammer«

Zangenbergs Teater. »Tors hammer«. Dramatisering: Knud Holten. Iscenesættelse: Waage Sandø. Scenografi: Ulla Faurby Steengaard. Komponist: Torben Kjær. Medvirkende: Thomas Vilstrup, Henrik Zangenberg og Pernille Zangenberg. Spiller indtil jul.

Replikbehandlingen er velgørende skolet og på plads i forestillingen »Tors hammer«. Man kan forstå hvert ord, ligesom dialogen indgår som en udtryksstærk del af hele forestillingens dramatiske univers. Hvilket er en stor fordel, fordi teksten tilsyneladende uden de store betænkkeligheder anvender litteraturhistoriens originale termer og begreber.

Noget, der kan virke problematisk i en nutidig, scenisk genfortælling af den nordiske mytologis store drama om Tor, Loke og Trym. Faktisk må man anbefale, at tilskuerne har nået skolealderen, hvis de skal kunne følge med i, hvad historien handler om. Men er de præmisser i orden, er der absolut lagt op til en god og underholdende oplevelse af, hvad en teaterforestilling kan have at byde på. I modsætning til for eksempel tv og tegneserier, som forestillingen rent stilistisk har en del tilfælles med.

DE MEDVIRKENDES FORESTILLING

»Tors hammer« på Zangenbergs Teater har sin force ved i udpræget grad at være de medvirkendes forestilling, fremført af skuespillere, der ikke bare kan deres håndværk i al almindelighed. Men som har så meget dramatisk overblik og overskud, at de også er i stand til at holde udfoldelserne i ave. Uanset at handlingen – og måske især iscenesættelsen – går mere efter fuld fart og ballade end menneskelige nuancer.

Det gør rollerne mere stereotype og forudsigelige, end de behøvede at være. Til gengæld kan publikum glæde sig over, at fordelene ved at have en fast scene, som den Zangenbergs Teater råder over, er godt udnyttede.

Blødt renaissance-lys, musik og vekslende, detaljerige dekorationer er sammen med hurtige skift til dukke- eller »sort« teater nogle af virkemidlerne. Den slags ting lader sig almindeligvis mere overbevisende gennemføre på en traditionel scene, end i et klasselokale, og sådan er det også med »Tors hammer«.

ENKEL OG OVERSKUELIG

Historien om, hvordan jætternes konge, Trym, stjæl tordenhammeren, Mjølner, fra asernes Tor, som får den igen med hjælp fra Loke, kender en del børn nok i forvejen. Gør de det ikke, er forestillingen så enkelt og overskueligt sat op, at det er nemt at følge med alligevel. Hvis man skal dømme efter tilskuernes entusiastiske medleven – og aldersgruppe – og det skal man naturligvis.

Der er således ingen ende på advarselne, når Tor ved Tryms udspekulerede list bliver frarøbet sit magt- og styrkesymbol, hammeren. Med et godt gammelt teatertrick fyres der op under børnenes skrækblandede fryd. – De ser,

hvad Tor ikke opdager efter en solid dosis bedøvelse, nemlig, at et sort, smidigt kattedyr ved hjælp af snilde og magi snupper Mjølner fra ham.

Resultatet udebliver da heller ikke. Der hujes og hvines på grænsen af panik for at få Tor til at reagere, men heldigvis uden resultat, for i så fald ville der jo ikke være mere teater den dag. Nu kan løjerne til publikums tilfredshed fortsætte derudad med Lokes tilsynekomst.

ET GODT INDFALD

Loke er en smækker og smidig elegantier sammenlignet med den robuste Tor, og som et af opsætningens bedste indfald tilmed fremstilles af en kvinde. Det giver figuren en synlig, farlig lethed, som gør Lokes hurtighed – både i krop og forstand – til en troværdig egenskab. Mens det stik modsatte gør sig gældende hos Tors træl og opvarter.

Af uranselige årsager fremstilles den stakels mand som dybt imbecil. Og så er han oven i købet udstyret med en idiotisk teatersjællandsk diktion, der hverken passer til historien eller vor tid.

Sympatien i forestillingen er på de præmisser placeret lige efter bogen hos den stærke, selvbevidste Tor. Hvis hidsige temperament til overflod er understreget med et ræverødt strit-skæg og -hår. I fald nogen ikke skulle have lagt mærke til fyrens karakter på anden vis.

Til gengæld har Thomas Vilstrup som Tor helt fint fat i den anti-helt, der også stikker i buldrebasen. Lidt smådum – og i hvert fald naiv – og dygtig til at puste sig op og vende det hvide ud af øjnene, så publikum ikke lades i tvivl om, at det meste er tomme trusler.

EN SUBTIL MORALE

For komisk og lidt rørende er Tor også i modsætning til den udelikate, sorttandede Trym, der tydeligt rangerer på et lavere menneskeligt niveau end de mere fornemme aser. Hvis egne vulgariteter og grådighed forestillingen hænger ud med fynd og klem under Tors fingerede bryllupsmiddag med Trym, der tror han gifter sig med Freja.

En situation osende fuld af elementær morsskab ligesom den, der går forud for besøget hos jætterne. Her er det Tor, som står for skud, fordi han – fuldt forståeligt – kun nødtigt lader sig klæde ud for at kunne illudere Freja og snyde Trym. Især er det de bemærkelsesværdige dameattributter, selve den af Loke udtænkte lokkemad overfor Trym, der gør Tor skamfuld.

Det kommer han over i samme øjeblik, han atter har Mjølner ved bæltet og kan rense luften med en god gang torden til fordel for miljøet – her i miljøbevidsthedens årtier. Mens Loke antyder en morale, der tager afstand fra magthaveres tradition for at skubbe ubehagelige og svære initiativer over på deres rådgi-vere.

Sandt nok, men for subtilt for børn at fatte, og andre perspektiver på indholdet gives ikke. Hvor iscenesættelsen med de ressourcer, Zangenbergs Teater så oplagt har til rådighed, kunne have vovet sig ind under huden på myterne og tættere på de små tilskueres egne værdinormer.

Randi K. Pedersen

SUS I SOUSAFONEN

Både for børn og voksne er det frydefuldt at lade sig indfange af den musikalske poesi hos Chagall og Nusslein

Paraplyteatret »I hovedet på en gammel hat«. Manuskript/ instruktion/ scenografi: Ray Nusslein. Medvirkende: Ray Nusslein, Anne Mette Dantoft og Oxana Moroz. Aldersgruppe 4-8 år. Spiller på Det Kgl. Teater, Baron Bolten i december måned.

Han skal så gruelig meget igennem den flinke musiker, bare fordi han gerne vil have lov til at spille en koncert på sin sousafon. Det er jo det, han er kommet for, appellerer han, men nej. Når man først har ladet sig lukke ind i Paraplyteatrets magiske og dog så nøgterne univers, er det en urimelighed at tro, at tingene opfører sig som forventet.

Heller ikke selvom man tilfældigvis er teaterchefen selv, som også burde vide bedre. Men slet ikke, når han har været så forhippet på at kunst og kunstens væsen er noget, man kan berette om – endda til børn – at han har allieret sig med maleren, Marc Chagall.

Det kan kun give bagslag, og det gør det lykkeligvis også i Paraplyteatrets forestilling, »I hovedet på en gammel hat«. Alt sammen til tilskuernes store fryd og fornøjelse.

VELKALKULERET HANDLINGSGANG

Først larmer sousafonblæseren for meget, da han vil øve sig og varme op før sin koncert. Samtidig med, at publikum får ro og tid til at indstille sig på den bølgelængde, der står teaterforestilling på.

Men en høj, myndig og smuk rengøringsdame gør på opsigtsvækkende uforståeligt sønderjysk opmærksom på, at han forstyrrer kærligheden med sit øveri. Desværre forstår han ikke, hvad hun siger. Men det gør børnene.

Med forbeholdlig pædagogik og uden at dramatikken taber pusten så meget som et sekund, placeres tilskuerne i en central og medspillende rolle. Beredvilligt og med stor lydhørhed overfor den »fremmede«, hjælper de musikeren på gled, når han småirriteret spørger dem – og hende – hvorfor pokker konen ikke taler dansk. Oven i købet påstår hun jo, at hun er dansker!

Men han appellerer forgæves – og uden tvivl velkalkuleret – til fordomme og fjendebilleder, og sidenhen er der ikke det, den arme musikmand ikke må finde sig i af hensyn til den sarte kærlighed. At få kjole på for eksempel, hvad han afgjort ikke synes om, selvom den kaldes et englekostume. Vingerne er dog endnu værre og får sig et fur, mens den huslige, sønderjyske engel vasker og pusler rundt inde i hovedet på den gamle hat, hvor publikum i mellemtiden er blevet anbragt.

TRIN FOR TRIN

En lidt rigelig klaustrofobisk oplevelse, selvom en stor el-vifte under loftet gør sit bedste, men måske behagelig for kærligheden som har sidet og ventet derinde.

Kærligheden spiller cello og har fødderne i vand, det ved enhver. At den også taler vaskeægte russisk og har blomstret-sjal over skuldrene, det er tilskuerne helt på det rene med, efter oplevelserne inde i hovedet på en gammel hat.

Men trods mange advarsler, så er musikeren noget af en stivstikker, der råber og kværlurer

og til sidst råber så højt, at kærligheden forsvinder. Det vil sige, en lille, bitte cello – dog uden tone – bliver tilbage.

Inden det går så galt, for senere at blive godt igen, har tilskuerne været på en lille, opdragende rundtur både i Himmels og i Helvede. Hvor de kan notere sig visse forskelle, før de – trin for trin – omsider præsenteres for forestillingen højdepunkt og egentlige tema, kunsten, poesien, musikken og humanismen hos Marc Chagall.

I ord, lyd og billeder får de fortalt om hans berømte fødsel under en ildebrand, om hans skolegang og jødiske opvækst. En fantastisk og fantasibefordrende historie smukt og nært berettet og ligeså kønt illustreret med originalt tænkte lysprojektioner.

HERLIGT BROKKERI

De lærer også ligefrem at synge både jiddisch og på russisk med en entusiasme, der er tankevækkende for en voksen. Idet den minder os om børns naturlige åbenhed, indtil de bliver belært om noget andet.

For eksempel om vrangviljen og forbeholdene hos musikeren, der i grunden er så rar og slet ikke taler hele tiden, men »bare brokker sig«. Og hvilket herligt brokkeri, der henter sin styrke i en mesterlig sans for underspillens gennemslagskraft – både i stemme og sprog. Ukompliseret let at følge for børn og alligevel nuanceret og udtryksfuldt og fuldt af humor.

Lidt i slægt med den underfundige ro i celloens klassiske bløde tone, som ikke er mere sakralt placeret i forestillingen, end at den indimellem kan forstyrres og afbrydes af lidt vel-placeret situationskomik.

Og endelig er der selvfølgelig billederne, maleriernes kendte rekvisitter, der vises frem og kommenteres efter noderne – bogstavelig talt. Da musikeren omsider får lov til at blæse i sin enorme, hvide sousafon.

For hvorfor skulle man ikke kunne spille efter en blå ko eller en sild med vinger, ligesom man spiller en melodi efter almindelige noder? Det er ikke svært, hvis bare fantasien får råderum til at folde sig ud og blive taget alvorligt.

POESIEN TILFÆLLES

Det var den berømte, russisk-jødiske maler Marc Chagall klar over allerede som barn. Ganske vist stiftede den begavede, maler først bekendtskab med billedkunsten som halvstor skoledreng. Men han var tilsyneladende helt intuitivt klar over, at kunsten kan – og helst også skal – overskride grænser. Det sker i hans billedunivers, der er så frodigt overbroderet med mennesker og dyr i bemærkelsesværdige farver og faconer. Og netop derfor opleves hans fantastiske univers som nært beslægtet med Ray Nussleins. Hvilket fornemmes meget tydeligt i forestillingen »I hovedet på en gammel hat« med dens præsentation af fantasi og kunst i al almindelighed og Chagalls i særdeleshed.

En ganske særegen musikalsk poesi har de to tilfælles. Blid og lidt sørgmodig, vittig og – for Nussleins vedkommende – ganske hvas, når det skønnes nødvendigt, og især lige frydefuld at lade sig indfange af uanset, om man er barn eller voksen.

For selvom Paraplyteatret i Chagall-forestillingen udvider sit dramatiske rum betragteligt i forhold til minimalkunsten i Ray Nussleins hånd, lommes og æsker, så er det intense, besnærende nærvær fuldt intakt.

Randi K. Pedersen

Selvfolgelig er paraplyen med – smuk og stjernebe-strøet – når Ray Nusslein og en russisk cellist præsenterer maleren, Chagall

HAMLET SOM BARN

Letløbende og vedkommende børneudgave af Hamlet

Jomfru Ane Teatret: »Den Lille Prins Af Danmark«. Manuskript: Torsten Lester. Instruktion: Marianne Andreassen. Scenografi: Niels Secher. Aldersgruppe: 6-12 år. Medvirkende: Claus Mandøe, Martin Schwab, Grete Tulinus og Morten Nielsen.

At være eller ikke være – barn i en magtsyg voksenverden. Jomfru Ane har bearbejdet en svensk tekst, der bygger frit på Shakespeares »Hamlet«. Det er blevet til »Den lille prins af Danmark« for 6-12 årige og forældre – et spil, der låner figurer og temaer fra voksen-Hamlet, der her er blevet Hamlet som barn.

Trattera! Gøglerne kommer. Nu skal der ske noget. På gøglervognen har de hele Kronborg med brystværn, sale og dybe kældre – og kongens krigsskib. Gesvindt skiftes der sted og tid, når den lille vogn drejes, draperier skiftes og stadig nye døre og låger åbnes i dramaet, hvor kongen er i krig med Norge. »Engang – for længe siden – var der altid krig«, synger gøglerne og planter det forfaldne Danmarks bagtæppe på en række spyd. Krigen er dermed synlig hele tiden og stemningen veksler mellem lys og mørke.

KGL. FÅREHYRDE

På slottet venter alle spændt på kongens hjemkomst. Hamlet savner sin far, farbror Claudius vil overtage tronen og kongens egen rådgiver, Polonius, vil hjælpe ham med at forgifte regenten. Hamlet hører planen, men kan ikke advare sin far. Først tør han ikke betro sig til nogen – slet ikke til legekammeraten Ofelia, der er datter af Polonius. Og siden hører den hjemvendte far ikke ordentligt efter, men langt om længe lykkes det dog børnene at forpurre attentatet og fortælle sandheden. Og ikke mindst at få sat en – foreløbig – stopper for flere drab. Da far og søn endelig er fore-

net, står Ofelia nu lamslået: Hvad skal der nu ske med min far?! Midt i Hamlets nye lykke, kan et andet barn miste sin far? Nej, hos barne-Hamlet bliver han bare degraderet til kongelig fårehyrde.

JYSKE TRANLAMPER

Spillet veksler mellem højstemt poesi, dagligdags tale, spænding og afvæbnende komik. Det sidste står vagterne for. To herlige, jyske tranlamper, der har svært ved at holde på en hemmelighed, som de heller ikke forstår et kuk af.

Sympatien er klar fra starten. Kun børnene er »ægte«. De spiller uden magtens maske i modsætning til alle voksne. Men når de ikke kan klare sig – dvs bliver overset eller overhørt, fordi de er børn – så spiller de dukketeater og siger de svære sandheder gennem dukkerne. Teatrets fiktion kan trods alt en stund hamle op med en virkelighed, der hele tiden forstiller sig. De voksne er store masker, der udtryksfuldt bevæges af spillerne understøttet af kostumernes afstemte patchwork-farver.

Forestillingens kup er dog en bjørn, som Hamlet får af sin far. Et magisk, fredeligt dyr, der i et par rørende scener tager sig af barnet, giver ham den forløsende idé og til slut ofrer sig selv for at redde kongen. Smukt, roligt og koncentreret.

TRÆNING AF TALEKOR

Lidt malurt skal der dog i premiére-bægeret. Dog langt fra nogen dødelig dosis: Talekorene må trænes mere. Blankversene er der og er der ikke. Polonius burde introduceres mindre omstændeligt og uforståeligt med sine ordspil. Og de jyske soldater burde vel holde dialekten? For mig måtte Hamlet osse blive mere trænet og desperat inden forløsningen – lidt mere anspændende ro sine steder i en letløbende og vedkommende teater-forestilling.

John Andreassen

Indlæg:

REPLIK PÅ ANMELDELSE

Apropos »anmeldelsen« af vores forestilling, »Fugl som ikke kunne flyve«, så snakker vi jo i disse tider så meget om kvalitet. Kvalitet gælder jo ikke kun teater, man skulle jo også gerne håbe på, at en anmelder krævede en vis kvalitet af det, han skrev, og for den sags skyld at en redaktør redigerede med kvalitet.

I forrige nummer af Børneteateravisen var der fire anmeldelser på samme midteropslag, de tre var af støtte-grupper og af en anmelder, som tydeligt havde sympati for grupperne og gad snakke med dem bagefter. Den fjerde var af vores understøttede gruppe og af en anmelder, som på forhånd havde bestemt, at han ikke brød sig om vores teater.

Han kalder bl.a. lige fra starten vores ganske alminde-

lige instrumenter på scenen for »mystiske«, han præsenterer sig ikke for os som anmelder, og han gider overhovedet ikke prøve at snakke med os. Han gider ikke engang i sin anmeldelse prøve at forstå, hvad vi egentlig vil med forestillingen.

Vi har spillet »Fugl som ikke kunne flyve« 30-40 gange, og heraf er der to gange, hvor børnene har grædt undervejs. Det ønsker vi selvfølgelig ikke, og til den forestilling anmelderen så, var der blandt børnene nogle ganske bestemte grunde til, at de græd. Det fik vi en meget god snak med de voksne om bagefter. Der er blandt vuggestuebørn og dagplejebørn nogle for hvem bare det at komme til et nyt rum – også et lyst rum – kan være svært. Vi ønsker ikke at skræmme

børn, men vi ønsker på den anden side heller ikke at lave tuttenut-teater ned til de små og pakke dem ind i vat. Vi vil meget gerne lave teater, der rører dem, bevæger dem og morer dem, og vi prøver at spille en musik i vore forestillinger, som giver dem en anden musikalsk oplevelse end de til daglig er vant til.

Vi er i Rivegildet utrolig glade for vores nye vuggestueforestilling, »Fugl som ikke kunne flyve«, vi synes

det er for dårligt at en anmelder ser sig gal på nogle grædende børn og så fuldstændig misbruger den sammenhæng og den forestilling, han er gået ind for at anmelde. Anmeldelsen har vi måske til gode?

Hendrik Nikolajsen og Gitte Sloth, Rivegildet

Dette indlæg er, i modsætning til anmeldelsen, ikke redigeret. Red.

Noget om den såkaldte børnekulturs placering i Kulturby '96

Af Jens Münster

Egentlig er det så indlysende: Hvis Kulturby 96 ikke kun skal være en megabegivenhed i 1996, men et projekt, som forbereder hovedstadens kulturelle fremtid – jamen, så er det vel børnene, der skal sættes på.

De er så selvindlysende fremtidens kulturelle personer – både på den kreative og på den forbrugende side. Måske endda det skabende og det forbrugende vil glide mere i ét i fremtiden – men dét er en helt anden diskussion...

Derfor kan det forekomme tankevækkende, at kulturbyledelsen har valgt at placere børnekulturen (som den kaldes) i Den Menneskelige Dimension og ikke sammen med voksenkulturen (som den aldrig kaldes) i Den Kunstneriske Dimension. Måske det ligefrem er årsagen i sig selv: Den vanemæssige skelnen mellem kultur og børnekultur. Og måske der en dag er nogen, der vil forklare denne forfatter det principielle i, at kunst for børn ikke kan sammenstilles med kunst for voksne; jeg begriber det ikke helt.

Men det er osse en helt anden diskussion...

De professionelle børneteatre i det kommende kulturbyområde, hovedstaden med omegn, satte sig på et tidligt tidspunkt sammen for at finde ud af, om de mange ideer til børneteater-projekter i Kulturby-året kunne samles eller bare koordineres. På forhånd var der en del, der sukkede. De københavnske børneteatre er meget forskellige – i repertoirevalg, i stil, i kvalitet, i ambition – enhver kunne på forhånd indse, at det ville blive et vanskeligt job at koordinere til en form for helhed.

Men samtidig var det måske første gang i de samme teatres historie, at »nogen« bad dem om at fortælle fra hjertet om deres største drømme. Uden hensyntagen til ideernes økonomi, rentabilitet, omfang, udseende og praktiske nytte-værdi.

Dét var naturligvis en udfordring, man ikke kunne sidde overhørig.

ORGANISATIONS-APPARAT

Der var mange ideer, og omkring den tid, hvor Kulturbyen så småt var nået til at finde et sekretariat, begyndte børneteatrene at konkludere og formulere den samlede og samlende idé, som skulle resultere i en hovedstad fuld af børneteater. Sidst på foråret publicerede tyve teatre med støtte fra Teaterrådet en rapport om de fire projekter, der udgør helheden. Det blev faktisk en helhed. Rapporten blev omdelt og udsendt til næsten alle, der

kunne tænkes at have interesse i projektet.

(Der ligger stadig en lille stak eksemplarer på kontoret hos Corona Danseteater – hvis nogen blandt Børneteateravisens læsere vil læse med – ring eller fax til 38 33 83 33).

Det første udgangspunkt for at kunne fylde kulturbyen med børneteater er, at der allerede eksisterer et funktionsdueligt organisationsapparat. De professionelle børneteatre har gennem mere end femogtyve år udviklet det nødvendige kontaktnet til skoler, institutioner, biblioteker samt til de involverede kulturpolitikere og bevilgere. Børneteateret er set som en samlet institution både velorganiseret og velfungerende. Dét bør udnyttes.

Det andet udgangspunkt er, at alle énogtyve teatre (gruppen vokser stadig...) er interesseret i at sætte en væsentlig del af deres kræfter på at arbejde med kulturby-ideen. Det forekommer utopisk at forestille sig, at teatrene skulle overkomme projektet udover deres sædvanlige aktiviteter.

Så de involverede teatre har frejdigt stillet væsentlige dele af deres aktivitet, kræfter og (forventede) tilskud for 1996 til rådighed for projektet. Den slags idealisme bør udnyttes groft.

Med disse to væsentlige forudsætninger »i hus« er det muligt at skabe et projekt, som har tre mål:

– at øge børneteatrene synlighed. Hverken i medier eller hos bevilgere er børneteater højt prioriteret; børn er jo ikke vælgere og de er ikke købestærke forbrugere. Børneteaterby '96 er muligheden for at skabe en stor, kulturel manifestation af, hvad børneteater er, og hvor godt det er; for det er der stadig alt for få, der ved.

– at skabe nye og usædvanlige samarbejdsprojekter teatrene imellem. Resultatet bliver – tror vi – både større og bedre forestillinger. Og i længden: bedre teatre.

– endelig, og måske aller-væsentligst, at skabe teater, som ellers ikke ville finde sted. Det er vel i grunden dét, teater handler om: gode oplevelser. Kulturby 96 er en bragende god anledning til at skabe noget usædvanligt.

SKATTEKORTET

er overskriften for en væsentlig organisering af børneteateraktiviteten. De storkøbenhavnske teatres aktiviteter koordineres – så vidt muligt – og kombineres med et hav af gæstespil fra landets øvrige, professionelle børneteatre.

Målet er, at man i Kulturbyåret skal kunne se alt seværdigt børneteater i Kulturbyen. Både det danske og en stribe seværdige udenlandske gæstespil. De eksisterende scener – og måske

Indlæg:

ET KEDELIGT BESØG AF PIPPI LANGSTRØMPE

En lørdag eftermiddag var Byteatret i Slesvig fyldt til sidste plads af 600 forventningsfulde børn i alle aldre. Pippi Langstrømpe var på besøg og hele byen var mødt op for at hilse på hende.

Med sig havde Pippi aben Hr. Nilsson, Tommy og Annika, de to forvirede politbetjente og alle de andre kendte og elskede figurer fra Astrid Lindgrens herlige persongalleri.

Susanne Theil, der er administrator i Familieteateret fra Vanløse, har selv instrueret forestillingen, der bygger på Astrid Lindgrens egen dramatisering af den velkendte børnebog, og det er da også let at genkende de mange skøre historier.

Men jeg savner den varme, der er i Astrid Lindgrens fortællinger. Jeg savner en tydeligere formidling af hendes budskaber. Som f.eks. det, at børn skal bruge deres fantasi, at de ikke skal lade

sig kue af autoriteterne, at man kan bo anderledes osv.

Altsammen forsvinder det i klichéer, kliché-agtige attituder, kliché-agtige bevægelser. Der er ingen dybde. Forestillingen opleves som en lang køde af skægge optrin, som ikke vil andet end underholde. En tom "Pippi"-kliche, der bare vil underholde for underholdningens skyld. Familieteateret tilsidesætter med sin Pippi-forestilling hele de sidste godt tyve års udvikling og sender os tilbage til Dansk Skolescenes mammutforestillinger.

Skuespillerne gør ihærdige forsøg på at sætte liv i deres figurer, men hver gang vi er ved at ane, hvad de to politbetjente eller frk. Prysselius er for nogen størrelser, afbrydes forestillingen af dans til en rædsom synthesizer-musik, der kan overdøve ethvert forsøg på tumult.

Grethe Søndergaard, der spiller Pippi, har ifølge pressemeddelelsen spillet revy over hele landet, og hun opretholder forestillingen igennem et revy-tempo, der ikke gør det muligt hverken for hende selv eller for de øvrige skuespillere at komme ud over klichéerne.

Flere gange forsøger skuespillerne sig med dialog med publikum, men hver gang strander det på noget så banalt som det, at spørgsmålene kun kan besvares med "ja" eller "nej", og resulterer således i et råbe-skrige teater, hvor oplevelsen nærmest består i, hvor højt børnene kan råbe!

Et kig i Den Røde Brochure fortæller, at forestillingen er produceret for de 6-12 årige og til maksimalt 500 tilskuere.

Et andet kig viser, at SSF kunne have fået fem-seks mindre forestillinger med et langt mere vedkommende indhold for de samme penge, beregnet for sammenlagt lige så mange tilskuere. Og så kunne børnene ovenikøbet have fået en teateroplevelse, der ville hæve sig op over den daglige strøm af oplevelser, børnene udsættes for i flimmerkassen.

Erling Dissing, Aabenraa kulturskribent

De randrusianske mariehøns kan glæde sig over teaterforeningernes pris for deres indsats

enfant terrible, Hansgeorg Lenz, for at sætte ord på temaet.

Danmarks Teaterforeninger, der med sine omkring 90 lokalforeninger repræsenterer landets største samlede gruppe teaterforbrugere, tildelte på sit seminar traditionen tro årets priser.

Årets Turneteaterpris tilfaldt Jørgen Blaksted Turneen og forestillingen »Tre kisteglade piger«, mens Årets Børneteaterpris blev givet til Teatergruppen Mariehønen fra Randers.

En fortjent pris til et af landets flittigste børneteatre, der året rundt gør deres til at bringe kunst for små mennesker ud til skoler og institutioner over det ganske land.

Landsorganisationen Danmarks Teaterforeninger afviklede 12.-14. november sit årlige teaterseminar, der i år havde »musikdramatik« som tema – og passende hertil fandt sted i Musikhuset i Århus.

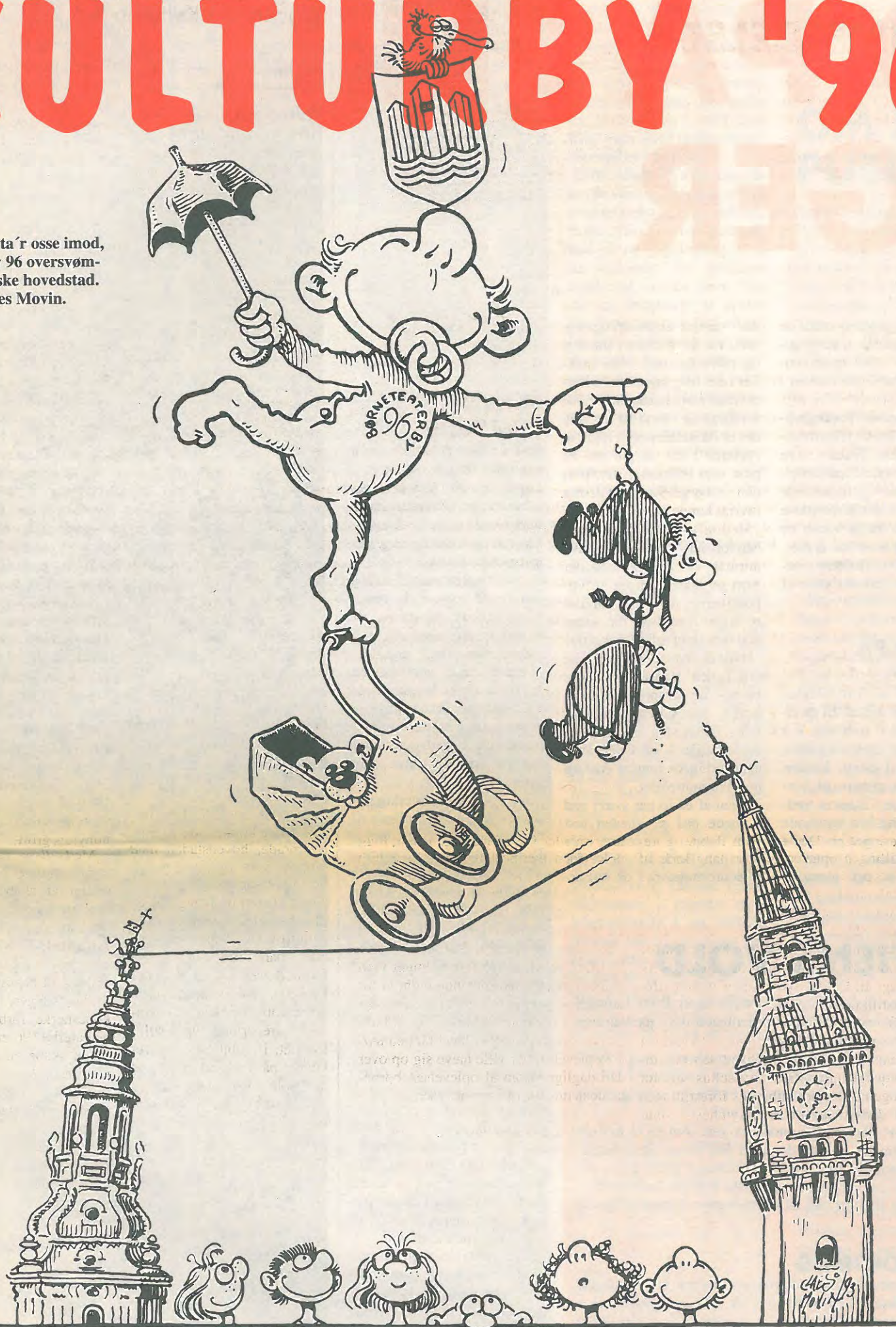
Under det vellykkede arrangement fik seminarets deltagere bl.a. mulighed for at lytte til kulturminister Jytte Hilden og se en del forestillinger med musik i centrum. Herunder ikke mindst Baggårdteatrets mini-opera for børn,

»Ved siden af«, der er skrevet og komponeret af Michael Ramløse og siden voldsomt begavet med anmelderroser.

Desuden sørgede bl.a. Francesco Cristofoli, Den Jyske Opera, Klas Sjöblom, Det kgl. Teater, og Informations

KULTURBY '96

Børneteateret ta'r osse imod, når Kulturby 96 oversvømmer den danske hovedstad. Tegning: Claes Movin.

nogle nye – skal udnyttes maksimalt.

Og det skal kunne ses til en rimelig pris – en del af projektet er en billetkøbsordning med solide rabatter. Det skal være så billigt at gå i børneteateret, at prisen ikke på nogen måde kan være en undskyldning for at takke nej til tilbuddet.

For at sikre, at hele befolkningen informeres om både udbud og tilbud, publiceres og husstandsmdeles en brochure med fuld orientering om alle aktiviteterne.

HANS CHRISTIAN OG SØREN

- d'herrer Andersen og Kier-

kegaard – er to af hovedstadens største koryfæer. De to store personligheder og deres tanker og værker danner udgangspunktet for en hel stribe forestillinger og teaterprojekter.

De enkelte forestillinger er selvstændige produktioner fra de 8-10 involverede teatre, og de har ikke nødvendigvis anden sammenhæng end, at de tager udgangspunkt i den ene eller den anden af – eller begge – personlighederne.

Børneteateret kan bruge den udfordring, der ligger i at skulle formidle fra f.eks. Kierkegaards tanker til børn – og børn har brug for at kende de to så væsentlige personers

tanker og ideer.

BØRNETEATRET TA'R IMOD

Det plejer at være ministeren eller Folketinget, der ta'r imod. Om torsdagen. Ideen er at skabe en bedre kontakt mellem de politikere, som år efter år skal tage stilling til bevillingerne til et børneteater, de stort set ikke har anden kontakt med. Så vi forestiller os, at 20 udvalgte børneteatre efter tur, én gang ugentligt i folketingsåret, spiller en forestilling på eller i nærheden af Christiansborg. Folketinget spiller rollen som den glade giver og inviterer en stribe børn i de rette alder-

sgrupper til hver forestilling. Sku' politikerne ha' lyst til selv at kigge med, er det naturligvis osse både muligt og herligt.

BYENS TEATER

er et selvstændigt teaterprojekt, som finder sted i sommeren 1996. En forestilling i 4-5 scener, der udnytter byens bygninger og miljø som scenografi. En forestilling om dét at være borger i København. Publikum guides af historiens hovedpersoner fra sceneri til sceneri, til fods eller f.eks. i havnerundfartsbåde. 4-5-6 teatre samarbejder om projektet; der bliver mange muligheder for at samarbejde på kryds og tværs

af de traditionelle teatergrænser.

Projektet har valgt det erfarne og særdeles alsidige talent Preben Friis som forestillingens dramatiker og instruktør.

Det er et samlet projekt af kolossale dimensioner, set gennem traditionelle børneteater-briller. Men forunderligt nok er projektet både realistisk og realisabelt, fordi det bygger på et solidt fundament: mere end femogtyve års erfaringer med at producere og organisere børneteater af høj kvalitet.

Og så er det billigt. Normalt vil tilskudsyderne begynde at ryste let på hånden ved udsigten til mega-projek-

ter af denne slags. Men de godt 15 millioner kroner, det foreløbige budget er nået frem til, syner efter undertegnede mening meget beskedent i forhold til de trekvart milliard kroner, der er Kulturbyens samlede mål for tilskud.

Det er naturligvis osse kun muligt, fordi de involverede 21 teatre satser stort set alle deres kræfter – deriblandt deres ordinære tilskud – på gennemførelsen af dette projekt.

1996 er langtfra nogen fjern fremtid. Så projektet er i sikker tillid til, at det kan gennemføres, allerede søsat. Der er indledt en snak med Teatterådet – der som børneteaternes traditionelle tilskudsyder er en væsentlig makker. Der er indledt forhandlinger med Kulturbyssekretariatet. De enkelte dele af projektet er i fuld gang med at få de praktiske forhold på plads til projektets gennemførelse.

Og fremtiden...?

Der er ikke én detalje i projektet, der ikke både kan og bør videreføres år for år fremover. Ikke i samme form, men netop bygget på de erfaringer, børneteateret og Kulturbyen gør i 1996. Enklere kan det faktisk ikke være.

Det er derfor ikke bare et vigtigt projekt for børneteateret. Det er nok så vigtigt for den kulturbu, der gerne skulle findes efter 1996.

Vi tror, det er så vigtigt, at det ikke er til at komme udenom.

Jens Münster
Corona Danseteater

De involverede teatre er:

Anemoneteateret, Teatret Artibus, Batida, Børneteateret, Bådteateret, Comedievognen, Corona Danseteater, Jytte Abildstrøms Teater, Det Lille Teater, Marionetteateret i Kongens Have, Paraplyteateret, Rimfaxe Teater, Teaterbutikken & Søn, Teater Vestvolden, Terra Nova Teater, Theater La Balance, Uppercute Danseteater, Vandrefalken, Vester 60, Zangenbergs Teater og Zoologisk Museums Marionetteater.

Hvis du vil vide mere om projektet, er du velkommen til at kontakte et af teatrene. Børneteaterby '96 har adresse c/o Teater Vestvolden Hvidovrevej 440 2650 Hvidovre Tlf.: 36 77 23 00

MED PÅ EN KIGGER

Den fynske hovedstad sprudlede af teaterliv og glade dage, da teatergrupper, teaterfolk og teaterpublikum satte hinanden stævne til den 7. festival i rækken

Af Carsten Jensen

Bare grønne pigebryster, masser af optog og happenings i de odenseanske gader sørgede for kulørte rammer for den 7. Teaterfestival i Odense i de sidste fire dage af oktober.

Det var unge og energiske folk fra de kommunale ladder-ske-noget-for-overførselsindkomst-kronerne projekterne Rampelyset, Scenetjenesten og »De 6 Numre«, der

spredte liv i gaderne, mens de 14 professionelle teatergrupper stod for selve teaterkunsten på de etablerede scener i byen.

Således åbnede Teatergruppen Møllen den 7. teaterfestival på Odense Teaters store scene – en uvant fornemmelse for et lille og turnerende teater – med sin respektløse udgave af Holbergs »Jean de France«. Og som en anmelder skrev: Hvis Holberg roterer i sin grav, må det være af fornøjelse...

MØLLER PÅ SCENEN

Men ingen teaterfestival uden officielle taler og tak til sponsorer og andet godtfolk. For denne del af festivalkunsten stod rådmænd Søren Møller, konservativ aspirator til borgmesterposten i landets tredje største by, og han fornøjede nok engang – det var hans sjette festivaltale – med at konstatere, at det teaterliv,

der var på festivalprogrammet, var for overset i statsligt og offentligt regi. Han snakker i det hele taget om kulturpolitik, som havde han både forstand og hjerte til det. Og det er da heller ingen løgn, at rygterne i sin tid gik om en post som kulturminister, hvis den borgerlige regering iøvrigt kunne stå distancen.

Med al respekt for Søren Møller har de konservative normalt det problem, at der stort set ikke er nogen af topolitikerne, der kan formulere noget fornuftigt om andet end den skinbarlige finkultur.

Hvilket man ikke kan sige om Litten Hansen, tidligere børne- og gruppeteatermenneske, skuespilchef på Det kgl. Teater og nu ARTE-medarbejder – og Claus Flygare, tidligere Jomfru Ane og nu Mammuteatret.

Ingen af de to har svært ved at sætte ord på glæden ved godt teater og ærgelsen over den manglende forståelse for ressourcebehovet i de kultur-

politiske hellige haller. Og det gjorde de så i korte, fyndige åbningsreplikker.

ET KYNDIGT PUBLIKUM

Den 7. Teaterfestivals kvalitetsforestillinger, serveret af nogle af de mange teatre uden for det såkaldt institutionaliserede teaterliv, blev fortaget af et overordentligt kvalificeret publikum.

Som vanligt havde mange tilrejsende teaterfolk, teaterforeningsfolk og andre, der arbejder professionelt med produktion eller formidling af teater, taget turen til Odense. Byens egne borgere holdt sig dog heller ikke tilbage, og dermed må den mest massive pr-indsats i festivalrækkens historie siges at have båret frugt.

Det spontane teaterkiggeri, som festivalen opfordrede til, blev således fulgt til dørs af 1961 solgte billetter i løbet af de fire dage. Læg dertil frikiggeriet til aktivister, V.I.P'erne og de øvrige teaterfolk ved festivalen – og man sluttede med noget, der lignede en 20 procents stigning fra forrige festival.

Med festivalens nu godt indarbejdede nye koncept, hvor man via streng udvælgelse sikrer sig, at kvalitetsmæssige fusere ikke sniger sig ind i festivalprogrammet, kan arrangørerne også sikre sig publikums velvilje både før og efter forestillingerne.

Hvad man derimod ikke kunne forudse, var at teatret Kom De Bagfra i sidste øjeblik aflyste deres forestilling, »Den Grønne Pavillon«.

Som hasteindkaldte erstatninger kom derfor Gruppe 38 med deres naivistisk-absurde kammerespil, »Og de levede lykkeligt«, mens Møllen viste deres splinternye »Manden der faldt ned fra Himlen«, der med suppe-steg-og-is musik og Ole Sørensens hyggelige flirten med sit altid imødekommende publikum fortæller en symboladet historie om tolerance over for fremmede mennesker...

TEATER MED MANGE ORD

Et samlet indtryk af festivalens udbud må konkludere, at de ordrige forestillinger dominerede denne gang. Bortset fra ricketts Dance Co.s »Organs« og det ungarske gæstespil »Tre små selvmord« med Gyula Molnar, var der dialog og monolog

for alle entrekronerne. Og ganske mange i den tragiske histories ende af spektret. Alderdommens byrde, narkodød, bådflygtninge, kønskampe, traumer, selvmord og dødssynder m.m. blev kastet i hovedet på de sagesløse tilskuere.

Selv Teatrets Hans Rønne havde forladt sin normale verden af mimik, mumlen og malende gestik til fordel for kaskader af ord i »Den komiske tragedie«. – Yves Huns-tad og Eve Bonfantis stykke handler bl.a. om den dramati-

I SCENOGRAFIENS VOLD

»Scenografer er nødvendige«, erklærede succes-instruktør og teaterfornyer Peter Langdal kategorisk og under unison tilfredshed fra de mange deltagere i seminaret om »scenografen i processen«, der indledte den anden teaterfestival-dag i Odense.

Hans faste sparringspartner, scenografen Karin Betz, var ikke overraskende enig i synspunktet. De to var sammen med scenografen Sven Hangaard – »fast freelancer i DR« – oplægsholdere og pannedeltagere i seminaret, der bl.a. forsøgte at blottlægge scenografiens og scenografernes betydning og muligheder i dansk teaterliv anno 1993.

Ja, formanden for Teaterrådet, Bjørn Lense-Møller, gik endda så vidt som til at lancere budskabet om, at scenografien nok i det sidste årti nok havde været den væsentligste faktor, når det gjaldt om at flytte teatret. Han var samtidig den første til at beklage, at det gruppeteater og eksperimenterende teater, der iøvrigt var det fine kunstneriske fyld på Teaterfestivalen, netop udgjorde det område, der havde dårligst råd til overhovedet at beskæftige og aflønne netop scenograferne.

BEGRÆNSNING ELLER UDFORDRING

Inden for børne- og ungdomsteaterområdet er det ganske få grupper, der har fast scenograf tilknyttet, men flere satte iøvrigt spørgsmålstegn ved netop den faste tilknytning til et enkelt teater. Scenografen Steffen Aarving mente at skismaet lå i, at scenografen helst skulle være det overrumplende, let kværlantiske led i processen, og den rolle er sværere at fastholde med fast tilknytning til et teater.

Omvendt mente Henrik Steen Larsen fra Fair Play, der netop udmærker sig ved at have en fast scenograf med årelang tilknytning, at det var vidunderligt, når man med scenograf – og instruktør – som faste folk kunne inddrage alle facetter i fx. repertoireplanlægning, ligesom faggrupperne kunne påvirke hinanden gensidigt over hele en opsætnings forløb.

Flere på seminaret argumenterede i øvrigt for, at det ofte var svært at lokke scenograferne til provinsens små teatergrupper, og at nogle af disse mere så det som en begrænsning end en udfordring, at de opsøgende børneteatre skal have scenografier, der kan pakkes ned, transporteres og sættes op af relativt få personer.

Og heri ligger også et paradoks til det øjensynlige behov for store og prangende scenografier, som moderne film og TV har befordret – og som også de opsøgende teatre efter bedste evne søger at imødekomme. »Nybarokke tilstande«, som Karin Betz kaldte det.

Men måske burde især børneteatrene istedet fastholde deres egenart i form af relativt enkle scenografier, der på sin egen måde betoner, at det er spillet og historien og selve mødet med børnene, der er det vigtigste.

Og selvom Peter Langdal jo er kendt for store visuelle eskapader i sine opsætninger, er han klar over adskillelsen af de betydningsbærende elementer i en teaterforestilling. Han får det sidste ord: Scenografien må ikke stjæle billeder, som publikum selv kan danne sig i hovedet. Den skal heller ikke understrege eller fortælle parallelhistorie, men være sin egen historie...

MARKANT

Et møde med to af ovennævnte skuespillere Claus Flygare fra Mammuteatret og Hans Rønne fra Teatret. Claus Flygare form for smiger. Han delte derpå på års succes'er og fiaskoer og evig på Mammuteatret agter iøvrigt at så man kan opdyrke et større og få Den anden profil sad på unge M på festivalen med »Cockpit«, and publikum betød, at forestillingen i Hvilket dog ikke forhindrede har sig revolution og omkalfatringer i

FANTASIFABRIKKEN

Ny kulturfabrik i Grenland skal produsere teater for barn i alle aldre

Av Hans Petter Eliassen

I høst åpnet en flunkende ny fabrikk i Grenland, Norges industriområde nummer en. Denne gang dreier det seg ikke om om industri i tradisjonell forstand, men om en fabrikk som produserer teater for barn i alle aldre – inkludert voksne. Denne spreke nyskaping bærer det velklingende navn Fantasisfabrikken. Bak initiativet, som har fått solid økonomisk støtte av bl.a. Norsk Kulturråd, lokale kulturmyndigheter og sponsorer, står Grenland Friteater, Norges eneste gruppeteater med et visst internasjonalt renneme.

FORMIDLING AV SCENEKUNST

Fantasifabrikken skal utvikle og produsere ny scenekunst for barn og unge, forestillingene presenteres i Porsgrunn før de tas ut på nasjonale og skandinaviske turneer. Ved siden av produksjon av forestillinger vil fabrikken tilordne kurser, seminarer og konferanser av ulike slag. Første konferanse går av stabelen midt i januar der søke-lyset settes på formidling av scenekunst for barn og unge.

Fantasifabrikkens åpningsforestilling »Mine barnslige venner« av Lars Vik hadde urpremiere 11. november 93. En hardt prøvet dikter får arbeidsrommet hjemsokt av sin egne romanfigurer – de gjør ikke alltid som han vil, snarere tvertimot. Forestillingen er en avansert lek med begrepene liv og diktning, drøm og fantasi. En sammensatt ensemble på fire skuespillere (Trond Hannemyr, Tom Hagfors, Jannicke Stensnes og Guandaline Sagliocco) og en musiker (Roman Birmanis) spiller. Regi: Geddy Aniksdal, scenografi: Gerd Christiansen.

I Fantasifabrikkens programklæring står å lese: »Vi søker det skeive blikket, glimtet i øyet, latteren i halsen, klumpen i magen. Vår fabrikk skal være mer nysgjerrig enn målrettet, mar på leting enn på jakt«.

HØYT AMBISJONSNIVÅ

Skuespillere og dramatiker

Lars Vik (Fritjof Fomlesen), kunstnerisk ansvarlig for prosjektet, utdyper her bakgrunnen for etableringen av den teatrale fabrikken:

»Det er etter min mening for mye snakk om hvor godt barn har av teater og for lite

snakk om hva slags teater de faktisk får. Jeg legger ikke skjul på at det kunstneriske ambisjonsnivået med Fantasifabrikken er høyt. Selvfølgelig. Hvorfor skulle vi ellers gå i gang med en tidkrevende satsing som hverken vil bringe

oss ære eller berømmelse? Et av våre siktemål er å utfordre skillet mellom underholdning og teaterkunst.

Fantasifabrikken har ikke plass for velmenende pedagoger og humørløse forståelsepåere. Til gjengjeld har

vi god plass til dem som med kunstnerisk ærgjerrighet tør å utfordre den etterhvert velkjente skandinaviske barneteatermodellen.

Fra mitt ståsted er det for mange som er for tilfreds med situa-

Trond Hannemyr, Tom Hagfors, Jannicke Stensnes og Guandaline Sagliocco i Fantasifabrikkens åpningsforestilling, »Mine barnslige venner«.

sjonen for skandinavisk barneteater – det er urovekkende at ikke det er fler som bekymrer seg en smule for gruppenes faglige nivå og den endeløse rekken av mildt sagt ujevne forestillinger som presenteres på hyggelige festivaler – og ikke minst – som hele tiden spilles for det unge publikum. Det presenteres for tiden så mye halvgodt barneteater i gymnastikksaler og samfunnshus at publikum kan forledes til å tro, ikke bare at det er slik det skal være, men at det tilogmed er godt!

HULL I MYTEN

I Norge snakker vi meget om hvor stolte vi er av norsk barne- og ungdomslitteratur, vi snakker ikke fullt så høyt om det teatertilbudet til den samme aldersgruppen. Med god grunn. Fantasifabrikken er vårt lille bidrag til å sparke hull i myten om at det eneste man kan spille for barn er Lindgren, Egner og velkjente eventyr. Det er nok av dem som snakker og mener og skriver om dette – vår fabrikk er et forsøk på å gjøre noe. I praksis.«

For dem som vil vite mer, kontakt:

FANTASIFABRIKKEN
Grenland Friteater
Huken 5
3921 Porsgrunn
Norge
Telf: 35 55 51 69
Fax: 33 55 19 40

H.P. Eliassen er produsent på Grenland Friteater

NORDISK
teaterstikk

DEN SVENSKA REGERINGENS BARN- OCH UNGDOMSTEATER-PRIS 1992/93

Den svenska regeringen har beslutat att tilldela 1992/93 års pris för bästa barn- och ungdomsteaterföreställning till **Musikteatergruppen Oktober och Västerbottens-teatern.**

Juryens motivering lyder:

»Två teaterföreställningar - sinsemellan mycket olika - bygger på kända texter, »West side story« hos Musikteatergruppen Oktober och en sammansmältning av Lars Noren, Thomas Tidholm, Joakim Pirinen och Magnus Nilsson till »Mod« på Väs-

terbottensteatern.

De båda professionella ensemblernas arbete tillsammans med unga teateramatörer har resulterat i djärva attacker på de välkända texterna, till sinnliga tolkningar av miljöer i vackra rum, till spel och samspel som känns oväntat och nyskapande.

Två ungdomsföreställningar, baserade på stark förtrohet med teman i tiden vill tala med sin publik om angelägna saker och blir till starka konstnärliga upplevelser.«

Västerbottens Teaterns »Mod« med Niklas Viklund, Karin Holmberg, Jonas Hedlund och Lina Holmgård. Foto: Ulf Johansson.

NÖJDA MED KVALITETEN

Rapport från Svenska Teaterbiennalen 20-23 maj 1993

Av Mårten Harrie

Så har det då hänt. Sverige har fått sin första teaterbiennal. Med stor förväntan tar jag del i några av dessa arrangemang. Tre av arrangemangets fyra dagar har jag haft möjlighet att följa. Dagarna är minst sagt späckade av intressanta föreställningar, seminarium och debatter. Med svensk perfektionism fungerade arrangemanget närmast perfekt. Arrangörerna är verkligen att gratulera och värda en stor ros. Med stor tillfredsställelse ser jag att den kritikergrupp som tagit ut föreställningarna ej glömt bort barn- och ungdomsteatern, utan sett dessa

föreställningar som en självklar del av det svenska teaterutbudet. Även mindre produktioner av typ »Lilla Boye« har fått vara med. Urvalsgruppen har haft ett tufft och svårt jobb, men jag tycker dom har lyckats väl med sitt val.

Om detta är den allmänna kvaliteten på svensk teater idag, tycker jag att vi kan vara mer än nöjda. Seminarierna verkade också ha både kvalitet och innehåll.

TVÅ SMÅ PÄRLOR

Själv så hann jag med att se sex föreställningar, tre seminarier, ett frukostsamtal och invigningen av teatergalan. Som soppteater såg jag Agneta Elers-Jarlemans »Lilla Boye« och »Djävla karl«. Två små pärlor med fantastiska skådespelarprestationer av Gunilla Röör och Lars G Svensson, som Boye respektive Strindberg. Föreställ-

ningar som blandar både komik och vemod på ett artistiskt stjärnplan. Det är bara att buga och tacka.

Teater Pero poetiska berättarteater om »Pojken och stjärnan« är en annan konstnärlig fullträff som drabbade mig första dagen. »Allra käraste syster« med Jordcircus blev kanske inte riktigt en lika stark upplevelse för mig, »Spöksonaten« med Marionetteatern, intressant teater som fick mig att återuppleva en hel del teaterminnen från Polen och Östeuropa. Skicklig, spännande dramatik.

»Oidipus och hans barn« med Byteatern, var en orgie i skön spännande estetik både scenografiskt, röst och spelmässigt.

DRAMATIK FÖR BARN

På seminariefronten började jag naturligtvis med Assitejs

eget seminarium »Att skriva dramatik för barn«. Susanne Marko ledde ett samtal med Gunilla Boëthius, Christina Claesson, Elisabeth Palo, Mia Törnqvist, Staffan Westberg och Magnus Nilsson. Diskussionen gav intressanta vittnesmål om hur man kommit in på sitt skrivande för barn. Kontentan av diskussionerna blev att författarna önskade mer aktiva dramaturger som samtalspartner och berättare. Tyvärr togs det i den allmänna diskussionen åter upp tongångar som att barn och ungdomsteatern har dålig prioritering. Ett resenemang som jag personligen inte ser som giltigt i dagsläget och som den svenska teaterbiennalen var ett bra exempel på. Hälften av föreställningarna var barn- och ungdomsföreställningar, hälften vuxenproduktion.

Även av fredagens frukostsamtal, »Smått och gott om kortteater för stora och små«,

framgick barn- och ungdomsteaterns och de alternativa föreställningarnas betydelse för det svenska teaterklimatet.

TEATERN OCH MAKTEN

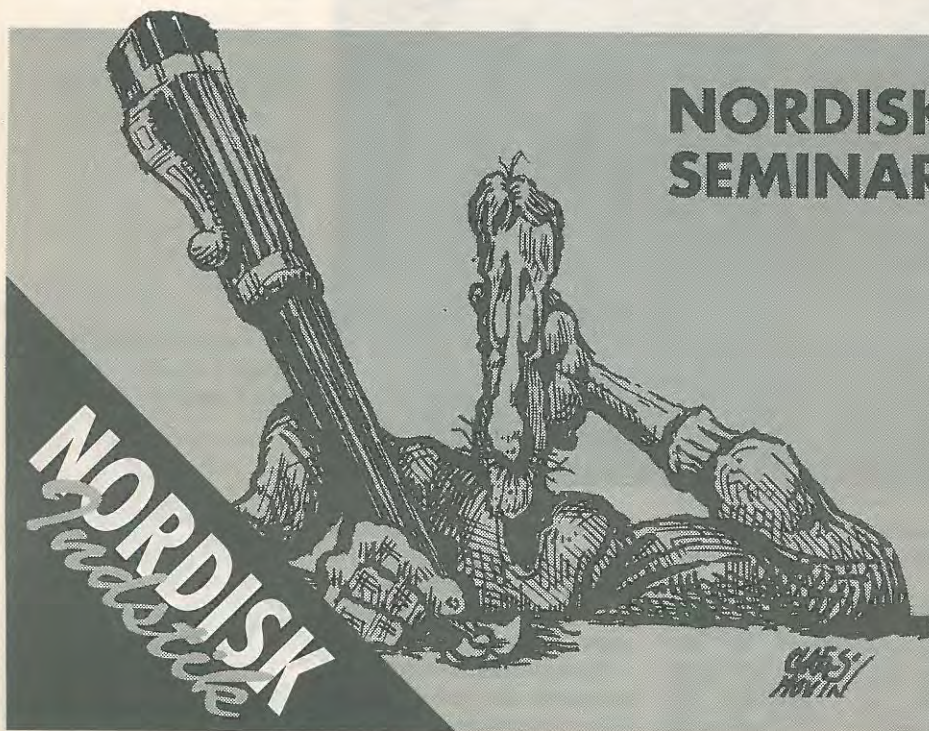
Seminarier »Teatern och makten«, ett samtal mellan ledamöterna i Sveriges Teaterakademi, blev en spännande diskussion med flera av teaterns maktbärare, där det var lite oklart om vem som var makten och vilka som var teatern. Panelen var kanske rent av själva den egentliga makten och på vilket sätt utnyttjade de den för att ursäktas den konsnärliga kunskapen som maktfaktor.

»Kulturpolitiken vid skiljevägen?« blev lördagens givenhet. Samtalsledare var Bengt Göransson. Kulturpolitiker och teaterarbetare tog temperaturen på det svenska teaterklimatet från ekonomisk utgångspunkt. Slutsats: en bra kulturpolitiker, är en politiker som lyckas minska sparkraven något, men även är väl insatt i kommun eller

landstings övriga åtagande. I debatten togs även upp spörsmål om vår nästa teatergeneration. Den nya teatern och teaterarbetaren. När en gammal fyrtyalist ställer sig upp och frågar om var den unga teaterarbetaren finns någonsans, reser sig de två första bänkraderna upp och säger, här är vi.

Man blir betänkt när man ideligen hör frågan upprepas, var är de nya, det alltid är samma människor som möts. När det runt omkring oss och även föreställningsmässigt finns exempel på ny svensk dramatik och nya friska ansikten. Hemska tanke, upptäcker inte fyrtyalisterna det nya, utan bara är förblindade av sin egen förträfflighet.

Lördagens teatergala med prisutdelning var embryo till en årlig återkommande Teatergala, som ordentligt utbyggd, kan bli en både spännande och rolig samlingspunkt för svenskt teaterliv.

NORDISK DRAMATIKERSEMINAR I ODENSE

I dagene 9.-13. maj 1994 arrangerer DANSK ASSITEJ i samarbejde med Teater og Dans i Norden og Odense Kommune et nordisk seminar for dramatikere, der skriver for børn.

Seminalet henvender sig til dramatikere, som allerede skriver/har skrevet for børn, voksen-dramatikere, der kunne tænke sig at skrive for børn, børnebogsforfattere, der kunne tænke sig at skrive dramatik samt skuespillere og instruktører indenfor området.

Seminalet vil bestå af 6 forskellige workshops (som man kan melde sig til efter interesse og forkundskaber) samt fælles-arrangementer, heriblandt en række forestillinger - danske og nordiske gæstespil. Lærerne på seminaret vil være fremragende dramatikere/dramaturger/instruktører fra hele Norden.

I alt beregnes det, at 60 personer kan deltage i seminaret, og for at sikre en ligelig nordisk fordeling af deltagerne stilles et bestemt antal pladser til rådighed pr. land.

Seminalet støttes økonomisk af Odense Kommune, Teater og Dans i Norden samt - forhåbentlig - Nordisk Kulturfond (hvis afgørelse om støtte først træffes efter deadline på denne avis).

Hvis økonomien i seminaret kan hænge sammen, således som vi forestiller os, vil der blive tale om en deltagerpris på 1.500,- DKK, som dækker overnatning, alle måltider, nødvendig transport under seminaret, teaterbilletter samt undervisning.

Med andre ord: økonomien bør ikke afholde nogen fra at deltage.

Yderligere materiale vil blive udsendt fra DANSK ASSITEJ i januar 1994; men det er altså en god idé allerede nu at reservere 9.-13. maj 1994 til en uges inspirerende og udviklende samvær i Odense.

SÅNGER SKAL GESTALTAS

Att komponera musik för barnteater – och för vuxenteater

Av Gunnar Edander

Jag har under årens lopp fått frågan vad det är för skillnad på att skriva musik för barnteater och för vuxenteater. Jag brukar svara att det egentligen inte är någon skillnad alls. Jag skriver den musik jag själv tycker om och jag tror att jag intuitivt blir ett barn i publiken när jag skriver för barnteater och en vuxen när jag skriver för vuxenpublik. Barn älskar att vara vuxna och vuxna älskar att vara barn. Där finns ett möte.

Men det finns erfarenheter efter många års komponerande för en barnpublik som jag är mycket noga med att värna om. Den musikdramatiska funktion som musik har i teaterföreställningar med tonvikt på ordet »dramatiska«, dvs att musiken är omväxlande och kontrasterande så att inte en hel föreställning enbart blir lyrisk utan också innehåller burlleskeri, spänning, sorg, humor etc.

Om det förekommer sånger i en barnföreställning ser jag till att de kan gestaltas och inte blir stillastående och berättande. Det är bra om man kan framföra sångerna i jagform istället för tredje person. Det underlättar möjligheten att gestalta sången.

»HEMLIGHETER«

Jag minns den första barnpjäs jag skrev musik till. Det var

den fria teatergruppen Fickteatern, där jag var kompositör, och produktionen »Hemligheter« 1968 i regi av Suzanne Osten och med Lottie Ejebrant och Leif Sundberg som skådespelare. Jag hade skrivit musik till en sångbok för barn, »I skogen bor hemligheter« med verser av Eva Billo, något år innan så vi tyckte det var naturligt att vi skulle använda en del av sångerna ur den boken. Det visade sig inte alls fungera! På en tidig provpublik förstod vi att den enda sång som barnen var intresserade av var den om »Stormen« som Leif Sundberg gestaltade med en stor slängkappa och en hel massa dramatik. Alla andra berättande sånger om små regndroppar m m ströks saklöst och jag fick sätta mig ner och skriva ny integrerad och dramatisk musik.

Sen visade det sig att »Hemligheten« i sin färdiga form fungerade så utmärkt att den tilldelades »Stockholms Privatteaterpris« 1968.

KATTLIV

Jag kom att tänka på frågan om barn- och vuxenteatermusik när jag nu tjugofem år efter »Hemligheter« komponerat musik till en »missikal« för barn, »Katter«, av Agneta Elers-Jarleman med nyskrivna verser av Lennart Hellsing. Den skrevs ursprungligen för Folkteatern i Göteborg, men kommer så småningom i nya produktioner för barn runt om i landet. Lennart Hellsing är ju så underbar som versförfattare med sin underfundighet och stora mångtydighet i det att han fungerar lika bra för barn

KATTLIV

som för vuxna. Mycket riktigt har Upsala Stadsteater nyligen gjort en produktion, »KATTLIV«, där man använder sig av dessa nyskrivna kattsånger för barn, men framför dem som lunchteater mitt på dagen – för vuxna!

Det visade sig fungera alldeles utmärkt. Sångerna får en ny dimension och handlar inte bara om katter utan om oss själva och alla våra egenskaper. Sen är det ju också så att även en vuxenpublik tycker om att sånger gestalt-

as, det som gjorde att föreställningen »KATTER« blev just en »missikal«.

Gunnar Edander är kompositör

TEATER-KRITIKERNAS PRIS 1993

Teaterkritikernas årliga pris har 1993 förutom Helge Skoog också tilldelats **Jordcirkus** »för Allrakäresta syster, en djävul dramatisering av Astrid Lindgrens berättelse där gränsen mellan lek, verklighet och önskedröm löstes upp. Barnpubliken fick möta en gränslös och magiskt lekfull teaterkonst«.

Svenska ASSITEJ har haft årsmöte på vilket ny styrelse har valts. Efter 13 år i styrelsen för Svenska ASSITEJ har Märten Harrie avgått och efter honom har Judit Benedek valts till ny ordförande. Den svenska styrelsen har nu följande sammansättning; Judit Benedek, frilansregissör, ordförande, Anne Lund, administratör, Teatercentrum, kassör, Ingrid Kyrö, teaterchef, Kronobergsteatern, Niclas Malmcrona, producent, TURteatern, Agneta Bertilsson, producent, Kultur i Sörmland, Bernt Höglund, frilansregissör- och dramatiker, Marie Jönsson, producent, Bohusläns Teater, Peter Engkvist, regissör, Teater Pero, Ingegerd Monthan, dramatiker

PRIX D'ASSITEJ 1993

Prix d'ASSITEJ har för 1993 tilldelats **Musikteatergruppen Oktober** »för sitt mångåriga och medvetna teaterarbete för och med ungdomar i det mångkulturella Södertälje – vilket bl a resulterat i framgången med West Side Sto-

ry« samt till **Gunnar Edander** »för sin fantastiska förmåga att utveckla den dramatiska betydelsen av musik i teaterföreställningar«.

Oktoberns uppsättning av »West Side Story« fik Svensk ASSITEJs pris. Foto: Ulf Johansson.

NORDISK
Teater

Av Nena Stenius

Nogot i finländska förhållanden så ovanligt som en offentlig debatt om barnteaterns innehåll och mål-sättningar har under oktober-november blåst upp i finlandsvensk press och radio.

När Svenska Teatern i Helsingfors haft premiär på en ny barnpjäs av Margaretha Thun, »Draken, Kraken och Ingeborg«, som riktar sig till barn under skolåldern, blev den totalt utskäld av den finska kritikern Jukka Kajava i landets största tidning Helsingin Sanomat.

Detta inspirerade radio-redaktören Cita Reuter till ett diskussions-program om barnteater, eftersom hon var av helt annan åsikt om föreställningen i fråga.

I programmet fick både barn och daghemspersonal uttrycka sin förtjusning över föreställningen, som handlar om hur en flegmatisk drake och en fladdermus med fel på radarsystemet hittar en prinsessa, som visar sig vara en förklädd och ganska ensam flick-drake. En i och för sig humoristisk och okonventionell konstellation, som kunde ge upphov till både komik och psykologisk skildring.

JOLLRIGT PLADDER

Jukka Kajava tillfrågades om varför han anser att föreställningen jollar och pladdrar till barnen och om vad han egentligen uppfattar som »jollrigt pladder«.

Barnkultur bör uppfatta barn som människor, på sätt och vis jämbördiga med vuxna, svarade Kajava. Vuxna skall inte göra sig »barnsliga« på scenen, inte enfaldigare och enkelspårigare är vad de är – bara för att publiken består av barn. Televisionen har gjort dagens barn så mycket mer medvetna om världen än de var för trettio år sedan, de har sett mer av både verklighet och fiktion.

På frågan om han som vuxen kritiker kan veta hur barn tänker och reagerar, svarade Kajava att han naturligtvis inte kan veta med säkerhet. Men när han som fullvuxen sett, att någonting inte är bra, att det saknar djup och konstnärlig kvalitet, så har han oftast kunna konstatera, att inte heller barn är lika tillfredsställda som efter något fullödigare. Barnteatern behöver framförallt konstnärlig slagkraft – det är inte fråga om att ta efter televisionens uppskrivade rytm och fragmentisering.

UPLEVER INTENSIVARE

Föreställningens regissör Patrik Drake ansåg däremot, att det inte finns

NORDISK
Teater

något »allmänt, generellt bra« som skulle gälla för både barn och vuxna. Barnets upplevelse är annorlunda. Han ansåg också, att dagens femåringar – trots att de vet mera och världen ser annorlunda ut – i grunden inte skiljer sig alls från tex. den femåring han själv en gång varit. För honom som barnteaterregissör gäller det att minnas vad som då beredde honom spänning och glädje. Hans främsta mål är att barnen gör upplivade och uppspelade från hans föreställningar.

Både daghemspersonal, kri-

Den förorsakades av en annan föreställning som hade premiär i oktober, Unga Teaterns (före detta Skolteaterns) dubbelproduktion »Vilda Bebin / Tant Blomma«. Av de här berättelserna om en vild och en mild bebi är det denn senare, Tant Blomma, som framkallat upprörda reaktioner.

Tant Blomma är skriven av den unga svenska poeten Kristina Lugn – den hade urpremiär på Dramaten i Stockholm i våras – och är ett slags kabare förr sjuåringar och uppåt. Den finlandsvenska Unga teaterns

mamman gå i alla fall och lämna honom ensam; ytterdörren kan stå öppen ifall mamman kommer. Att Tant Blommas restaurangbesök sedan gör om intet beror inte på ansvarskänsla utan på att väninnan ringer återbud.

»Tant Blomma blommar med poesi och empati« lyder rubriken på Margita Andergårds recension i Hufvudstadsbladet. Men det är ingalunda Tant Blomma som är empatisk, hon är egoistisk som bara den! Jag har svårt att föreställa hur Andergård kan skriva att

ordentligt! Det viktiga är inte enbart vad som händer i salongen. Vad tänker barnen när de ligger ensamma i sina sängar i mörkret? – »Vad menar Andergård med att barnen fascinerar av vuxenproblematiken? – Visserligen finns det många barn, som tvingas försöka lösa konflikter och förstå obegripligheter i vuxenvärlden, men om pjäsen skall handla om barns ångest och vuxnas problem skall den inte vara en barn – utan en vuxenpjäs.

Hur är det med recensioner av barnpjäser? För vem skrivs

säker på att åtminstone de flesta barn i skolåldern kunde sätta sig in i bebins och dagmammas situation. Den mycket ärliga repliken av Tant Blomma, den att också en dagmamma har ett liv efter klockan fem, och dessutom rätt till det, inser ju den milda bebin också, så liten han är. Han är en mycket klok bebi, för han ser ju trots sin egen besvikelse också sin dagmammas ensamhet och frustration över att Ruttan, (väninnan) inte kommer som avtalat.

Teaterkritikern Margita Andergård försvarade både föreställningen och de åsikter hon framfört i sin recension av den. »Tant Blommas smått absurda replik om döden blir gåtfull, men att den skulle skrämra barn får ingen mig att tro. Efter Tant Blomma ligger nog ingen vaken och vändas på natten. – I mina ögon är Tant Blomma en ljuvligt exentrisk, men mycket ensam tant, som väcker empati – t.o.m. hos bebin. Att hon är egoist går jag inte alls med på. Hon är just så mänsklig som också en isolerad småbarnsmamma kan vara, om en utekväll hon glatt sig åt torkar in. Också tanter, och äldre människor överhuvudtaget – är ju faktiskt människor med känslor, hur underligt det än låter. – Och av vuxenproblematik har väl barn alltid varit intresserade? Typiskt för barn är ju, att det sträcker sig från sin egen nivå till nästa, och hela tiden längtar att få en inblick i vuxenvärldens alla fasetter.«

Regissören Anneli Mökelö skrev för sin del: »Tant Blomma hänger sig åt dagdrömmier och väntar på den prins, som skall göra henne verklig. Barnet väntar på sin mamma. Båda är absorberade av sin väntan och har inte så mycket till övers för den andra. Så händer det sig att Tant Blommas drömmar krossas. Nu ser den lille gossen sin dagmamma för första gången, ser att hon har det svårt och inser att han kan hjälpa henne. Barnet växer andligen några tum och det bereder det stor glädje att vara en annan människa till nytta.

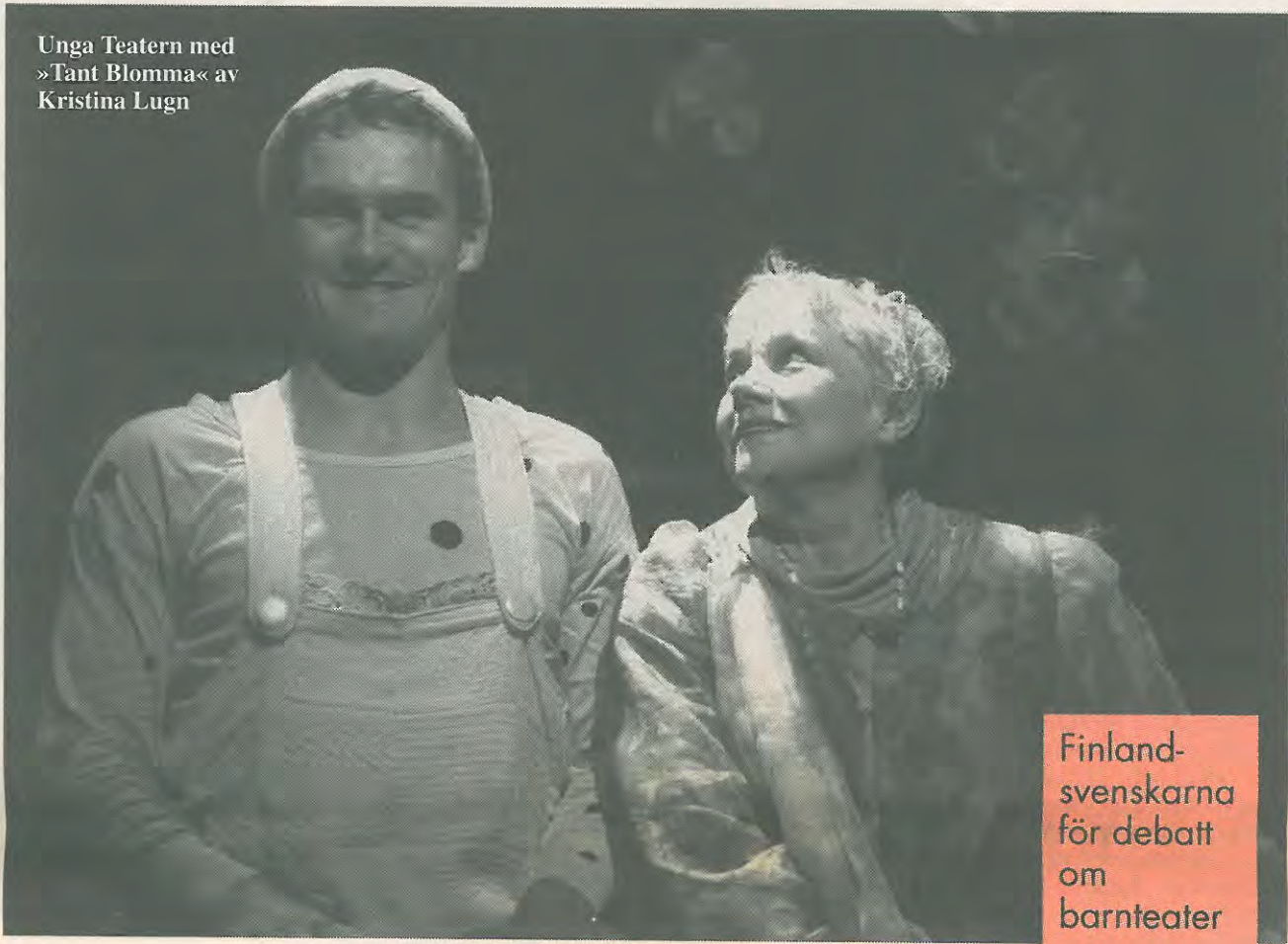
Jag har svårt att inse det destruktiva i historien, annat än att den inte ljuger om det faktum att livet inte är lätt. Men det torde de flesta barn veta.«

Kritikern Kirsikka Moring konstaterar i sin recension, som hon kombinerar med ett finskspråkigt referat av diskussionen, att Tant Blomma ingalunda är skrämmande, utan fartfylld och underhållande. Hennes enda invändning är, att de centrala frågorna kanske ställs litet väl mycket ur vuxenperspektiv. Det gör att barnpubliken ställvis blir litet uttråkad.

För övrigt konstaterar hon att barnteater inte behöver censurera verkligheten – alla problem och frågeställningar finns ju och existerar ändå i livet och bör behandlas. Men det är av avgörande betydelse HUR teatern väljer att behandla dem – ur vilken infallsvinkel, i vilken anda, med vilka stilmedel.

Nena Stenius er dramatiker og instruktør og medlem af Finsk ASSITEJ

Unga Teatern med »Tant Blomma« av Kristina Lugn

Finlandsvenskarna för debatt om barnteater

BARN SOM MÄNNISKOR?

tiker och teaterarbetare var under diskussionens lopp överens om att barn lever sig in i och upplever teater mycket intensivare än de upplever TV. TV:n är en självklar ingrediens i deras vardag – teatern är något sällsynt och speciellt med sin starka närvaro.

Just för att teatersituationen är ovanlig och därför otrygg för små barn, bör dess innehåll vara positivt och upplyftande, sade Patrik Drake. Barnteater skall anpassas till barnens behov, sa han, och berättade om en barnföreställning han nyligen sett, som enligt honom varit en härresande egotripp. I det fallet handlade det överhuvudtaget inte om att spela för barn, utan om teater som vuxna gjort utifrån sina egna behov och värderingar.

TANT BLOMMA

Det var liknande åsikter, som satte igång den barnteaterdebatt, som förts i finlandsvenskarnas största tidning Hufvudstadsbladet.

uppsättning i regi av Anneli Mökelö fick överlag mycket goda recensioner. Men i ett utförligt debattinlägg i Hufvudstadsbladet framfördes helt avvikande åsikter, och så följde en hel rad av skrivelser, för och emot. I den första insändaren sades bla. så här:

Den milda bebin studsar upp och ner i sin höga barnhage (bebin i Kristian Thulesius gestalt ser ut att vara närmare 2 meter lång) och publiken skratrar. Men snart slutar åtminstone jag att skratta och när pjäsen är slut känner jag mig illa till mods. Kristian Thulesius och Ingrid Söderblom (mycket kortväxt Tant Blomma) gör så gott de kan, men något grundläggande är fel.

Bebin väntar på sin mamma. »Mamma kommer snart«, lugnar Tant Blomma honom, men det är inte speciellt övertygande.

Tant Blomma själv verkar angelägen att bli av med sitt dagbarn, hon ska ut och festa med en väninna. När det ser ut som om bebins mamma inte skulle komma i tid, tänker dag-

piäsen är genomsyrad av en gemensam ansvarskänsla. Och vidare: »De recensenter som på något sätt nämnt de mörkare undertonerna i pjäsen har framförallt tagit fasta på dagmammas känslor. Det har också skrivits om Dramatens version, i vilken hon begår självmord på slutet. Slutet ändrades i Unga Teaterns uppsättning. Men i själva verket pekar mycket i texten mot en destruktiv lösning.« »...det är svårt att undgå följande rader, som dessutom upprepas ett antal gånger: Bakom Tant Blommas tyllgardin om natten/blänker dödens svarta vatten. Skall barnen blunda med öronen?

FASCINASJON AV VUXENPROBLEMATIKEN?

Gör de det? Knappast. Skall skattet dölja de viktiga frågorna? Barnteater får gärna ställa frågor, men inte göra det slarvigt. Skriver – och uppför – man en pjäs som handlar om tex. döden måste man göra det

de och varför. De skrivs naturligtvis med tanke på den vuxna läsaren, men ibland har man en känsla av att barnen helt glöms bort. Vuxna recensenter sitter och ser en föreställning, men i vilken mån försöker de sätta sig in i barnens sätt att tänka och reagera? Vilken slags upplevelser vill vi ge våra barn?»

Och i en annan insändare sägs så här: »Tant Blomma väckte både besvikelse och vrede. Varför förde jag dit barnen i god tro? – Tänk att bestå de minsta skolbarnen med svordomar (från bebins mun), tankar på en drink inför det förestående tillfället att möta en karl och kärleken på en dansrestaurang osv. osv.«

BARN FÖRSTÅR MER ÄNN VI TROR

Också föreställningens försvarare tog till orda i debatten. En åskådare skrev: »Barn förstår mer än vi vuxna tror, vi nervor-derar lätt deras förmåga till inlevelse och empati. Jag är

Hans Rønne besjælede Teaterfestivalen i Odense med »Den komiske tragedie« – scenekunst af en anden verden.
Foto: Jan Rüz

E TEATERPROFILER

gs var en af mulighederne uden for festivalens teater-program. t – og tidligere bl.a. Jomfru Ane – lod sig dog ikke gå på af denne sin egen profil med især Mammuteatrets ditto ved at fortælle om ti pengemangel, så man følte teaterhistorien suse om ørerne. krive et nyt kapitel i denne ved at blive et teater med fast spillested, istere publikumsgrundlag. talte Claudio Lind fra Komponenterne, der skulle have været med et udspil efter succes-debuten »Eva«. Men næsten totalt fravær af øg af plakaten og teatret gik konkurs. n i at foreslå, at man lukkede alle de andre teatre også! Han ønsker de nuværende teatre, som han betegner som museumsgenstande.

blæsende og vanvittig stand up-udgave af Shakespeares »Hamlet«. Han spiller samtlige roller med stor overbevisning og humor og aldeles uden rekvisitter. Efter præstationen kunne man ikke undre sig over, at han i 1991 blev kåret som årets bedste turné-skuespiller i Sverige.

Det lokale Vintapperteater havde stort set udsolgt til festivalopførelserne af »Misanthropen II«, Jacques Rampals bud på en genforening af af de elskende fra Molières stykke af samme navn. Det var en fornøjelse at opleve Pia Trøst Nissen og Lennart Hansen i kammerspillet med de mange fint turnerede pro-sarim. Og det kan vel være en acceptabel begrundelse i sig selv for, at det overhovedet skulle være nødvendigt at plagiere filmindustriens ubønhørlige krav om, at en succes nødvendigvis må have en efterfølger...

ALDERDOMMENS SPØGELSE

Agnethe Bjørn var alene, men ligeså overbevisende i »Du er min mor«, der trak alderdommens spøgelse frem for tilskuerne, så de begyndende furer fik et ekstra vrid. Det barske stykke er skrevet af hollænderen Joop Admiral, mens en anden hollænder, Ray Nusslein, er mere til det poetiske for småbørns-folket. Han anmeldes andetsteds i bladet.

Meget poesi var der til gengæld ikke at hente i samarbejdsprojektet mellem Bagårdsteatret og Odense Teater. »Blommen i ægget« tager udgangspunkt i en virkelig historie om en ung piges narkodød, men selvom der gøres behjertede forsøg på at overføre krimi-genren til scenen, virkede forestillingen for forudsigelig til rigtig at kunne fænge.

Det havde Mammuteatrets meget roste »Jernbyrd« til gengæld intet besvær med. De syv monologer om forbrydelser mod menneskehedens moralkodex – tyveri, hustruvold, børnemishandling med døden til følge, incest, pyromani, kastration og ikke-handlen i livsvigtige situationer – ryger et godt stykke ind under hjerte- og hjernebark, selvom Deres udsendes medbragte kynisme åbenbart var gardering mod de anfald af kvalme, kvælningsfølelser og andet, som forestillingen siges at påføre sit publikum – med udvandring til følge.

NYT BLOD PÅ VEJ

Og så skal det afslutningsvis med, at festivalarrangørerne havde valgt at præsentere den nye teatergruppe Mariposa ved en off-forestilling. Mariposa havde ved Teaterrådets første præsenteringsweekend (se BTA 86) overrasket alle med deres udgave af Nigel Williams 15 år gamle »Klasssejenden« – og fik nu en enestående chance for at vise et kyndigt publikum hvorfor. De seks medvirkende repræs-

enterer en helt ny generation af teaterfolk – og det gør de med utrolig energi og talent.

Den slags lover godt for de næste mange års udgaver af Teaterfestivalen i Odense.

OM AT FÅ ET PUBLIKUM I TALE

Seminar omkring alternativ teaterdistribution.

Den lidet ophidsende titel dækkede over et engagement hos deltagerne, næret af de vedholdende frustrationer, der kommer af, at det er så svært at få nye publikumsgrupper i tale – ikke mindst de helt unge – og at det er svært at finde spillesteder for små gæstespil i mange danske byer. Samt ikke mindst, at administrations- og planlægningsspøgelset gør alt for at kvæle spontaneiteten i teaterformidlingen.

Det sørger bl.a. ARTE-serierne og teaterforeningernes behov for at planlægge repertoire et-to år frem i tiden på bedste vis for. Og derved bliver det mere end svært at afsætte »hurtige« gæstespil og andre forestillinger, som kommer i udbud uden halve års forudgående annoncering.

Niels Andersen, Jomfru Ane, beskrev på seminaret de uomtvistelige ændringer i turneteaterformidlingen udfra den historiske kontekst, set fra Jomfru Ane-højde: 70ernes kontaktnet via venstrefløj, rockmiljøet, bogcafeerne og græsrodderne var afløst af det mere ufleksible system, der indrammes af abonnementsordninger og længererækkende terminer og teaterforeninger med et rimeligt konservativt repertoirevalg.

Flere mente, at fremtiden – paradoksalt nok – lå i at gå tilbage til fortiden: Der skal laves flere fleksible forestillinger med mindre gear, lys og besværlige scenografier, så de er klar til hurtig udrykning; man skal måske til at genopdyrke kontaktfelterne fra dengang, hvor gruppeteaterfolkene som tidligere lærere, pædagoger osv. med et tydeligt bagland, havde direkte og personlige kontakter til aftagerne.

POP I FORMIDLINGEN

Men man kan ikke snakke teater uden at tale om økonomi, for her ligger de fleste af hurdlerne gemt. Fx. har gymnasi-erne som alle andre potentielle teateraftagere mærket nedskæringsbølgerne rullen og har simpelthen ikke midler til større indkøb af teater, og mange steder støder enkeltforestillings-projekter mod amtskommunernes »loft« for til- deling af lokale abonnementsmidler, således som de bl.a. administreres de fleste steder af teaterfællesudvalgene. Og som teaterproducent er ungdomsrabat/abonnementsord- ninger nødvendige medspillere i kampen om salget.

Men problemet ligger som nævnt også i overhovedet at »lokke« de unge i teatret. De har så mange andre tilbud – udover deres egen navle, som en gymnasielærer på semina- ret formulerede det – at der skal arbejdes hårdt med at vække deres lyst til scenekunsten.

Det kræver pop i formidlingskunsten, mente afgående sekretær i FAST, Foreningen Af Små Teatre, Mogens Johansen, der ivrede for at flytte pr-arbejdet til ungdomsmagasiner og lokalradioer, lokke med konkurrencer i ungdomsmedier, lave ungdomsteater-karavaner, der tilbød forestillinger med rock bagefter osv.

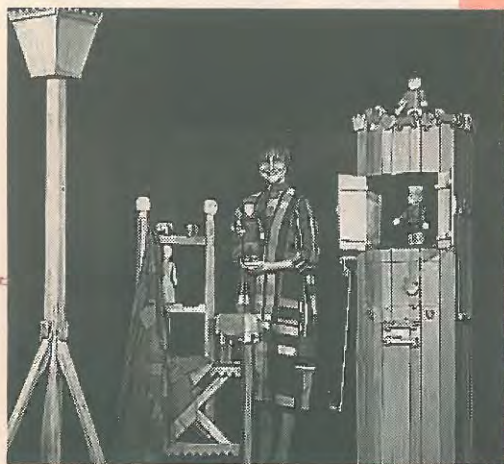
Andre forslag gik på en tættere tilkøbling til fx. gymnasi-ernes dramaundervisning og -lærere, evt. workshops i forbindelse med forestillingerne, mere personligt pr-arbejde overfor aftagerne og differentieret prispolitik – forstået således, at gymnasi-erne med de slunke pengekasser kunne tilbydes billigere forestillinger, i udgaver med mindre scenografiske og tekniske udenomsværker.

Også fagforeninger, musikcafeer og kulturhuse blev nævnt som mulige spillesteder med et nyt publikum, og dermed var seminaret også nået frem til delkonklusionen: Det kræver ikke så meget oprettelsen af et helt nyt distribu- tionssystem – der blot kunne udvikle sig til en centralistisk konkurrent til ARTE – som registrering af de alternative spillemuligheder rundt om i landet og etableringen af et større kontaktnet, som alle kan trække på.

Derved kan man arbejde med en massiv synliggørelse af de små teatre via eksisterende kanaler og publikumsorgani- sationer. Der findes jo allerede et højskolenet, et »spille- net« for den rytmiske musik, en central registrering af alle landets kulturhuse og medborgerhuse osv.

Derved er der mulighed for at samle data til en bank med navne på kontaktpersoner, spillesteder osv., som de små teatre kan trække på i forbindelse med turneer og gæstespil.

Og seminaret mandede i øvrigt ud i et helt konkret tilbud fra Teaterrådsformand Bjørn Lense-Møller: Lav et pilot- projekt udfra en allerede eksisterende publikumsorgani- sation for at se, om et alternativt musiksted for de unge også kan bruges til at formidle teaterforestillinger for samme målgruppe.

Jytte Abildstrøm og hendes Guldkorn kan opleves i Vordingborg ved mini-teaterfestivalen 29. og 30. januar 94

MINI-FESTIVAL I VIDENSCENTRET

Den sidste weekend i januar 94 afholder Videnscentret sin 3. mini-teaterfestival for børn og deres voksne.

Det udenlandske islæt udgøres af teatergruppen Karl Huck fra Berlin – der spiller forestillingerne »Konen i muddergrøften« og »Die Grille« – mens seks danske børneteatre supplerer. Det er Jytte Abildstrøm (»Guldkorne«), Kaskadeteatret (»Solens Land«), Fair Play (»Blik og Bach«), Den Blå Hest (»2 sider af samme sag«), Vandrefalken (»Duemanden«) og Jakob Mendel (»Bjergbestigeren«).

Billetterne koster 30 kroner og både de samt en- og to-dages kort kan reserveres fra december måned, mens det endelige program er klar ved årsskiftet.

Har man billet til teaterforestillinger, er der samtidig adgang til Videnscentrets udstilling, hvis seneste tilføjelse er beretningen om »det indre univers« inden i en hushøj kvinde...

Videnscentret, der ligger i Vordingborg, kan tilbyde udenbys gæster mulighed for overnatning på et lille vandrehjem i nærheden.

Yderligere oplysninger kan fås ved at kontakte arrangør Klaus Berg, Videnscentret, Præstegårdsvej 9, 4760 Vordingborg. Tlf. 53 77 54 66.

DET ER LØGN!

Under denne overskrift lancerer fagtidsskriftet RAP (nr. 31) resultaterne af sin granskning af henholdsvis ARTE-brochuren for Storkøbenhavn og Den Røde Brochure.

Formålet var at finde ud af, i hvor mange forestillinger der medvirkede organiserede scenografer og instruktører (medlemmer af holdet SDS og FDS). Og mens ARTE-brochuren tilbød tilsyneladende kun beskæftigede knapt 50 procent organiserede medlemmer, var Den Røde Brochures tal endnu værre:

Af brochuren 300 forestillinger var 21% iscenesat af FDS-medlemmer og 1% af ensemblet selv, mens 40% var lavet af ikke-medlemmer og 38% var uden angivelse af instruktør.

Hvad scenografierne angik, var 25% lavet af SDS-medlemmer og 1% af ensemblet selv, mens 35% af opgaverne var udført af ikke-medlemmer og hele 39% procent var uden angivelse af scenograf.

Den høje procentdel af »ikke-oplyst« kan dog dække over alle tre øvrige kategorier, men RAP 31 tillader sig naturligt nok at konkludere, at en ganske stor del af scenografernes og instruktørernes arbejde tilsyneladende laves af uorganiseret arbejdskraft.

BILLIGT TEATERLIV FOR UNGE

Fra næste år kan unge teaterpulikummer i Københavns-området slippe billigere om ved teaterbilletten.

Det er Foreningen Af Små Teatre, FAST, der har taget initiativ til en ny rabatordning, som Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab nu har sagt god for.

Fra årsskiftet kan unge således for 36 kroner få plads overalt i teatrene, uanset den reelle billetpris. Restbeløbet op til abonnements- og rabatordningernes pris betales af teatrene selv.

Ikke alle teatrene i ordningen har accepteret den nye ordning, der som et forsøg skal løbe frem til 30. juni 1994. Selvom de fleste teaterdirektører hellere vil have fuldt hus til en billig penge end halvtomme sale, er man også bange for at købe katten i sækken – det kunne jo være, at der var liebhavere til fuld billetpris, selvom man havde afhændet dem til de 36 kroner. Bl.a. Dr. Dantes Aveny – der selv for nylig har gjort mandage til billigdage ligesom mange biografer i hovedstaden – er tøvende overfor det nye initiativ.

Som altså foreløbig kun gælder i hovedstadsområdet, mens unge i resten af landet må læne sig op ad de eksisterende ungdomsrabatter m.m.

I sommer var Det lille Turnéteater i Tanzania – som en del af en dansk kulturkaravane »Hip Hip Afrika.« Karavanens formål var at styrke den mellemfolkelige forståelse, bl.a. ved at optræde sammen med den tanzanianske gruppe Muungano Cultural Troupe – en danse-, musik-, akrobat- og teatertrup, der optræder seks dage om ugen for lokalbefolkningen i forstæderne til Dar Es Salaam.

Truppen er den eneste professionelle i Tanzania og består af ca. 45 dansere/skuespillere, godt en halv snes akrobater og et tilsvarende antal musikere og sangere.

I deres store repertoire med lange shows har traditionelle stammedanse stor prioritet.

Karavanen rullede tre uger i juli 1993 med et 11-personers stort reggae-orkester, et lyddiasshow om Danmark samt Peter Holst fra Det lille Turnéteater med en nonverbal klovneforestilling.

I den første uge optrådte de seks forskellige steder i Dar Es Salaam med store forestillinger, der varede omkring seks timer. I de næste 10 dage tog et mindre hold på turné rundt i landet. Turen gik til: Dodoma, Singida, Mwanza, og Arusha og derfra tilbage til Dar Es Salaam.

Turen var sponsoreret af Danida, Aalborg kommune, Huset i Aalborg, Kenya Airways samt en række private sponsorer.

Af Peter Holst

Det var varmt og støvet, da vi sidst på eftermiddagen ankom til Singida, der ligger ude på landet, faktisk rigtig langt ude på landet.

Hurtigt samlede der sig en masse unger rundt om busen. »Wasungu Wasungu« (hvide mennesker, hvide mennesker), råbte de, for det var ikke hver dag, der kom hvide til byen, og slet ikke en halv snes stykker, der så ud som om de ikke havde andet at lave end at blive gloet på. Vi havde efterhånden vænnet os til at vi aldrig var alene, og var begyndt at slappe af, selv om øjne kiggede på os gennem sprækker, i dør-

åbninger på gader og stræder, og lige her var der over hundrede børn, der kiggede og grinede og prøvede at få os til at tage billeder af dem: »Pick a picture, pick a picture«.

Vi var standset ved den bygning, hvor vi skulle spille næste aften, og min akrobat-tven Ramadani og jeg gik en tur rundt om den. Den var af beton og på størrelse med en stor dansk gymnastiksal, hvor der er meget højt til loftet. Inden for var der køligt og i halvmørket nåede vi frem til det rum, hvor vi skulle optræde.

EN RIGTIG SCENE

Mit teaterhjerter begyndte at

Med Det Lille Turnéteater i Tanzania:

KUNST

banke. I morgen aften skulle jeg optræde på en scene, en rigtig scene. Ikke dansegulve som i Dar Es Salaam, ikke en hotelfoyer som i Dodoma, og heller ikke et udendørs sportsstadion, hvor det føltes som om der var flere hundrede kilometer op til den øverste tribunerække.

I Danmark spiller jeg for 80 børn ad gangen, og ingen af dem sidder mere end seks meter væk. Denne aften skulle jeg, for første gang i Afrika, spille på en rigtig scene.

Ramadani trak mig videre, og da jeg så scenegulvet, takkede jeg et øjeblik de højere magter for, at jeg ikke var blevet danser eller akrobat. Flere af brædderne var løse og flækkede, og der stak sømhoveder op. Nu er akrobaterne nogen hårde hunde – altså rent fagligt – og normalt optræder og øver de på betongulve. F.eks. er de ringe, de laver flyvespring igennem, lavet af rigtig hårdt ubehageligt jern, men alligevel...

Lyset i salen kom ind gennem nogle vinduer der var lavet af skråstillede betonskygger. På gulvet i salen, nærmest scenekanten, var der stillet et bord med fem stole,

hvor den midterste var størst. Der skulle byens VIP'ere sidde. Bagved stod der række efter række med gamle kirkebænke med plads til ca. 600 mennesker.

MED GIFTSLANGE PÅ MAVEN

Bssttt.... Det var umiskendeligt lyden af chaufføren Mr Saidis kompressorhorn, som vi var kommet til at kende ret godt.

Hver gang vi kom til en mindre bebyggelse, eller en cyklist tonede frem forude, flyttede Mr Saidi den frie fod over på knappen, der aktiverede kompressorhornet – og lod den blive liggende. Kørte vi rundt om torvet i en by, blev lyden kun afbrudt, når foden skulle bruges til bremsen. Mr Saidi var ellers en køn venlig mand med et mildt smil.

Nu kaldte han på os. Selvom der kun var gået en god time, havde de allerede (!) fundet de gæstehuse, hvor vi skulle indlogeres.

Næste morgen viklede jeg mig ud af myggenettet, gik ud i gården og fyldte en spand med vand fra olietønden og væltede derpå ind på et baderum, hvor jeg prøvede at skylle aftenens sociale samvær ud af hovedet.

Mens tågerne langsomt lettede, opsendte jeg et inderligt ønske om, at vores afrikanske chef, Mr. Tjenka, ville lade være med at sende mig ud på reklametur, som han havde gjort i den foregående by. Der var jeg blevet udstyret med to stykker stof, »kangaer« – den ene om hovedet og den anden lagt rundt om maven under armene som en kjole – samt en halvanden meter lang giftslange. De sagde, at de havde pillet gifttænderne ud, og at det var rigtig nok, fandt jeg ud af, da den bed mig i armen.

Mr. Muhoma, der havde maske på, og jeg havde måttet vandre rundt i to stive timer i den bagende sol, mens Mr. Muhoma skreg sig

Peter Holst på scenen – den noget udbombede blondine til højre er musikeren Henrik ...

NORDISK ASSITEJ-MØDE

De nordiske ASSITEJ-bestyrelser holdt møde i Helsingfors 5.-7. november 1993, og som sædvanlig var det konstruktivt og løfterigt.

Mødet vedtog en perspektiv-plan for de nordiske samarbejde i perioden 1994 - 95 - 96 (dvs. frem til ASSITEJs næste verdenskongres).

De vigtigste dele af planen

er nordiske gæstespil og seminarer ved festivalen i Gävle april 1994, nordisk fokus på den danske festival i 1994, Nordisk seminar om at skrive dramatik for børn (afholdes i Odense i maj 1994 – læs mere om dette i det nordiske tillæg), Nordisk ASSITEJ-festival i Finland i 1995, lancering og forhåbentlig etablering af »venskabeteater-ideen« på nordisk plan, yderligere skub i manuskript-

OG KOMPRESSORHORN

Det Lille Turnéteater dyrkede den mellemfolkelige forståelse under turen til Tanzania

jeg ikke havde fået den store kvælerslange på 45 kg, der også var med i showet ...

GODT OG GROVKORNET

Aftenens optræden startede med trommerne. To trommeslagere brugte hænderne på gamle afrikanske trommer, mens en tredje bankede løs med to pinde på en 10 liters blikdunk. På bagscenen begyndte danserne at synge, og kort tid efter kom de ind i bare tæer og bar mave – med frække øjne og vuggende hofter. I Tanzania er røven det seksuelle fikspunkt, og de danse, som Muungano optræ-

der med, er frække, meget frække – og publikum kan godt lide det.

De næste var akrobaterne. De havde flere numre på programmet, men den aften lavede to af dem akrobatiske klovnerier. Godt og sjovt – og meget grovkornet.

Så var det min tur, eller rettere vores, for reggae-orkesteret var også med i min forestilling. Hjemmefra havde jeg øvet mig i et lille, ret underpillet klovnenummer uden ord, men efter at have spillet det de to første gange i Dar Es Salaam uden den store succes, lærte jeg mig to centrale ord i forestillingen på *Ki Swahili* og begyndte at over-

spille helt vildt – og så gik den hjem.

Afrikanerne kan generelt godt lide, at de ting, der vises på scenen, er konkrete og ikke alt for abstrakte. Jeg hørte en historie om en europæer, der skulle til Afrika for at lære afrikanerne noget om malaria.

Han havde taget en planche med, der forestillede en stærkt forstørret malariamyg. Da han stolt viste den til de folk han skulle undervise, var de ved at brække sig af grin og spurgte, om han virkelig troede at en malariamyg var så stor...

HURRA FOR DEN

MELLEMFOLKELIGE FORSTÅELSE

Denne aften var skøn og utrolig. Nede i salen sad over 700 sorte ansigter og kiggede op, og alting gik som det skulle. De grinede på de »rigtige« steder og var nemme at holde kontakt med. Nu er en hvid klovn interessant – det kan vel sammenlignes med en sort klovn i Danmark for 50 år siden. Og så må man huske, at den hvide overklasse i Tanzania normalt ikke optræder med lavkomik. I hvert fald ikke frivilligt.

Orkesteret og specielt den ene musiker, Henrik, der kom ind sidst i forestillingen,

forklædt som blondine, med en afrikansk elskovskæde om maven, gjorde stor lykke, også på første række.

Efter »min« halve time kom der trommer og dans igen og derefter akrobater, og så kom kassen med slanger ind.

Danseren Mr. Sefu havde med slangerne at gøre. Han havde en fantastisk udstråling og kunne altid give folk et gys. Mr. Sefu var en lille mand og en stor kunstner.

Den aften under myggenettet, da jeg mødte af indtryk skulle til at bede min aftenbøn, synes jeg – efter at have bedt Vorherre om passe på familien og vennerne derhjemme – også at det var på

sin plads at bede Ham om at hjælpe og være god mod de mennesker, der bruger tid, kræfter og penge på denne form for kulturelt udvekslingsarbejde.

For hvor er jeg dog glad og taknemmelig over at have haft mulighed for møde disse åbne, søde og fattige mennesker i deres eget land på denne måde. Derefter faldt jeg i søvn, lykkeligt uvidende om, at næste dags bustur med Mr. Saidi og hans kompressorhorn ville tage 15 timer...

Peter Holst er fra Det Lille Turnéteater

udvekslingen gennem den nordiske manus-bank og (naturligvis) fælles nordisk indsats i forbindelse med ASSITEJ's kongres i 1996.

Det nydannede ASSITEJ-center i Estland har deltaget på de seneste to nordiske møder. Estland har fået Finland som »partner-center« – en nyskabelse i ASSITEJ for at hjælpe nye medlemslande ind i organisationen.

De nordiske ASSITEJ-cen-

tre satser på en yderligere inddragelse af Estland i vore fælles-arrangementer (f.eks. dramatisereminaret i Odense i 1994).

GÆSTER TIL FESTIVAL 94

Som sædvanlig inviterer DANSK ASSITEJ udenlandske kolleger til festivalen, og som sædvanlig lægger vi vægt på – som det land, der

huser ASSITEJ's generalsekretariat – at forsøge at repræsentere »hele verden« ved vores festival.

Ved festivalen på Vestfyn i 1994 vil vi have gæster fra: Tjekkiet, Estland, Indien, Korea, Letland, Nicaragua, Ukraine, Venezuela og Zimbabwe.

Som tidligere vil gæsterne blive tilknyttet et dansk teater, som vil fungere som »vært« for dem under festiva-

len, ligesom DANSK ASSITEJ vil arrangere daglige TEA TIME-møder, hvor gæsterne får lejlighed til at mødes med danske kolleger og fortælle om børneteateret i deres respektive lande.

EC-MØDE I FRANKFURT

ASSITEJ's executiv komité mødes i Frankfurt am Main,

Tyskland, i dagene 1.-5. december 1993.

Udover selve EC-mødet har de tyske værter lagt et omfattende og interessant program, som bl.a. indeholder deltagelse i det femte internationale dramatiser-forum, som præsenterer dramatikere fra fem kontinenter, ligesom en række udvalgte tyske forestillinger vil blive vist under besøget.

Af vigtige punkter på exe-

cutiv komitéens dagsorden kan nævnes: Evaluering og erfaringer fra verdenskongressen på Cuba (med henblik på tilrettelæggelse af kongressen om tre år), ASSITEJ's forhold til UNESCO, yderligere demokratisering af vedtægterne, ansøgninger om titlen »ASSITEJ WORLD PROJECT«, styrkelse af ASSITEJ-arbejdet i Latinamerika.

nye bøger nye bøger nye bøger

NOGET AF EN KLOVN

Selvom man ofte forbinder klovne-faget med cirkuslivet, har klovneriet også eksisteret helt tilbage i de græske komedier, romernes teater og middelalderens adelsliv, hvor hofnarren spillede en vigtig rolle som underholder.

Også Shakespeare og det engelske teater havde et godt øje for klovnenes muligheder, ligesom en god del af stumfilmstjernebyggerne byggede deres karakterer op omkring klovnenes måde at sminke sig på, hans mime og jonglering m.m.

Og nu er der kommet en bog med 155 klassiske og moderne klovnumre, inklu-

sive et kort historisk afsnit, lidt om klovnetyper, sminkning, kostumer m.m.

Der er klovnumre for såvel begyndere som øvede i det lattervækkende fag, og hvert enkelt nummer er delt overskueligt op i punkterne rekvisitter, medvirkende og handlingsbeskrivelse.

Hermed er der ingen undskyldning for ikke at være en klovner – og bidrage til underholdningen ved årets julefrokost.

»En klovner kommer ind«. Af Wes McVicar. Oversat af Jens Münster. 160 sider kr. 168. Forlaget DRAMA.

KULTURTILBUD I BØRNEHØJDE

Nu er der ikke længere grund til, at københavnske og nord-sjællandske børn og deres tilreisende fætre og kusiner fra andre ender af landet skal kede sig.

En ny Børnegade giver nemlig forslag til oplevelser og forlystelser i et område, der dækker Storkøbenhavn, Roskilde og Frederiksborg amter. Guiden henvender sig til børn op til 15 år med sine over 300 tilbud, herunder også professionelt børneteater.

»Børnegade« er opdelt i to sektioner; en med de mere traditionelle seværdigheder for små mennesker – med alt fra museer til skateboardbaner; og en med forslag til forskellige bydele, naturområder m.m. Sidstnævnte iøvrigt behørigt forsynet med kommentarer fra børn.

»Børnegade – København og omegn i børnehøjde«. Af Merete Dael & Helle Lisberg. 164 sider, kr. 78. Forlaget Aschehoug.

MED ADAM I VÆKSTHUSET

I serien »Aktuelle teaterproblemer« – dette er nr. 29 – fra Institut For Dramaturgi i Århus bliver Teatrets og Hans Rønnes forestilling, »Adam i Væksthuset« taget under grundig og kærlig behandling i en dybdybende forestillingsanalyse.

Det er en bearbejdet udgave af et speciale, som forfatteren, Kirsten Dahl, lavede i 1992 med teaterprofessor

Jørn Langsted som vejleder, og det præger skriftet, der trods sin læseværdighed er skåret over det akademiske modelarbejdes skabelon.

»Adam i Væksthuset – en oplevelsesorienteret forestillingsanalyse«. Af Kirsten Dahl. 56 sider. Kan rekvireres gratis på Institut for Dramaturgi, Willemoesgade 15 D, 8200 Århus N.

EN SÆSONS TEATERLIV

»Teater i Danmark« – ITI-årbog 1992/93 udkommer december 1993 med oversigt over samtlige teateropførelser i Danmark i foregående sæson, omfattende stikordsregister og med righoldigt billedmateriale.

Desuden er der artikler af Jens Kistrup (»En stor dansk teatersæson«), Nina Davidsen (»TV- og Radioteatret«),

Anne Flindt Christensen (»Fremskridt for dansk dans«), Michael Ramløse (»Dansk børneteater 1993«) og Jakob Levinsen, (»Den hjemløse opera«).

»Teater i Danmark«, kr. 150. Fås hos Dansk ITI, Vesterbrogade 26, 3., 1620 København V, tlf. 31 22 75 00.

Illustration af Arne Nøst i den norske »Teater for barn«

BARNET I TEATER-UNIVERSET

Det norske forlag Tell har netop udsendt et flot og overskueligt to-binds værk, der beskæftiger sig med børneteater fra mange forskellige vinkler.

De to centrale temaer er dog den professionelle udøvende børneteaterskuespillers arbejde med at lave teater for børn på forskellige alders- og modningstrin – samt barnets eget æstetiske udtryk, set i lyset af teatrets konventioner.

De to bøger, »Teater for barn« og »Lek, dans & teater« henvender sig angiveligt først og fremmest til studerende ved seminarer og tilsvarende uddannelsesinstitutioner, der beskæftiger sig med børns kreative udvikling og børnekultur i almindelighed. Men der er også erfaringer og inspiration at hente for professionelle udøvere og alle andre, der arbejder med eller for mindre børn i kreativt øjemed.

I »Teater for barn« gennemgås fx. de forskellige elementer i en teaterproduktion, såvel de fysiske – rekvisitter, scenografi, kostumer osv. – som de kunstneriske udtryksformer og værdier.

Flere afsnit er helliget selve skuespilleren i spillesituatio-

nen, hvor problemfelter som koncentration og indlevelse, kommunikation mellem spiller og børn, scene og sal beskrives og analyseres. Også børns reaktionsmønstre og deres måde at pleve teatret og omverdenen på, tages under behandling.

I »Lek, dans & teater« fokuseres der på barnets eget ekspressive univers og forudsætninger for kunstnerisk udvikling, herunder sprogudvikling, musikalitet, leg med lyd, bevægelse, roller, form og farve osv.

De to bøger er skrevet af et forfatterteam på tre, Hernes, Gunnar Horn og Helge Reistad, der tilsammen har erfaringer som koreograf, danser, førskolelærer, instruktør og skuespiller.

De to bøger er overskuelige og indbydende, indeholder megen viden og skæve vinkler. De er endvidere forsynet med illustrationer af Arne Nøst.

»Lek, dans og teater« og »Teater for barn«. Af Hernes, Horn og Reistad. Henholdsvis 182 og 156 sider. Kr. 298 (norske) pr. titel. Forlaget Tell (Postboks 62, 1390 Volen, Norge).

FESTIVAL PÅ DIGT

Forlaget Følfod, der primært gør sig i teaterstykker for børn, har nu udsendt to små digtsamlinger – henholdsvis med farvestrålende illustrationer af Pia Thaulov og tegninger af Erik Claudel. I den farvestrålende afdeling, »Glæde – digte til dig« finder man minsandten et lille digt med titlen »Teater-festival«:

Fløjtespil
og dansetrin
og hvisken:
hva' sker her?
Og kys i nakken.
Og flyveture.
Og pludselig
griner vi alle sammen

– osse de voksne.
Og nu et lys
der varmer
og gror sig stort.

Verden er tæt på
og har mange farver.
Og den er min.

Jeg er sikker på
der spilles mere end
100 forestillinger hver dag
osse oppe i den anden
tredje, fjerde, femte, sjette
og syvende himmel

»Glæde« og »At være bange«. Af Poul Larsen. Henh. 44 og 56 sider. Forlaget Følfod.

DRAMATISEREDE BØRNEBØGER

Nu foreligger forfatteren Jørn Birkeholms børnebøger, »Anton og Janus« og »Skonnert Andreas med træbenet« som skolekomedier, dramatiseret af forfatteren selv. Beg-

ge kan spilles af børn fra 6. klasse og opefter.

»Anton og Janus på spil« og »Skonnert Andreas på spil«. Hver på 40 sider og til 58 kroner. Forlaget DRAMA.

TIDSSKRIFTER M.M.

TEATER ET NR. 65/66:

Det altid læsværdige teatertidsskrift sætter i sit dobbeltnummer bl.s. spotet på »magtens tinder« i teaterlivet ved et interview med kulturminister Jytte Hilden og dernæst en rundtur til udvalgte teaterdirektører og -ledere, der på det nærmeste er surret fast i belægningsprocenternes garn. Desuden er der interview med såvel den flittige oversætter Niels Brunse, der snart kan fejre 25 års jubilæum med ordbøgerne, og skuespiller Aksel Erhardtson, der blev årets modtager af Teaterpokalen. Endelig hufledes de kedelige danske TV-serier, inden der sluttes af med en guided tour til forestillinger i det europæiske teaterliv: Berlin, Hamburg, London, dansefestival i Finland m.m.

entre nr. 3/93: Det mindst lige så engagerede svenske tidsskrift har valgt at tage pulsen på kulturpolitikken hinsidan i forbindelse med »utredningsdirektiven«. Det sker ved at lade en række af aktive teaterfolk fortælle om deres håb, vrede og erfaringer – under titler som »ambitionerne blir mindre«, »självulen segrar endast om vi låter oss köpas« og »till slut svartnar tungan...«. Desuden er der et interviewportræt af Ivo Cramér og den sædvanlige række af kyndige anmeldelser af aktuelle teaterforestillinger.

Rampelyset nr. 211: Drama- og teaterarbejde med handicappede, dramas rolle i et samfund i forandring, en stemningsrapport fra et børneteaterstævne i Roskilde amt m.m. Nr. 212: Rapport fra 10. verdensfestival for amatørteater i Monaco, interview m. Munashe Mashini fra Zimbabwe.

dans tidningen nr. 3/93: Det svenske danseteatertidsskrift fortæller bl.a. om dansen under nazismen, der er interview med Carolyn Carlson – og en beskrivelse af begrebet »rave«, der er en slags maratonliggende, natlige dansefester i opskruet tempo og tranceagtige tilstande.

drama nr. 3/93: Det nordiske dramapædagogiske tidsskrift gengiver bl.a. Janek Szatkowskis tale ved den 1. verdenskongres for drama og teater i uddannelsen, der blev holdt i Portugal sidste år. Desuden artikler om barnets leg kontra teatrets konventioner.

Teaterbladet nr. 165: Rapport fra Det Kgl. Teater, om højtlæsning, skal alle skolebørn inviteres i teater i forbindelse med Kulturby '96?, på tomandshånd med Shakespeare-rapport fra et ophold i Oxford.

Abraham nr. 5/93: Beth Juncker skriver om dansk børne- og ungdomsteater. Det professionelle børneteater var emnet for et seminar ved børnekulturfestivalen i Eskilstuna. Noget om filosofi for/med børn m.m.

Illustration af Arne Nøst fra den norske »Teater for barn«.

REPERTOIRE *next*

TEATRET ARTIBUS

Spillehuset, Vesterfælledvej 7 A,
1750 Kbh. V, tlf. 31 31 60 95

EN SUND DRENG

Forestillingen er ændret i forhold til Den Røde Brochure.

Aldersgruppe: Fra 8. klasse
Tilskuerantal: 130
Pris: Kr. 7.625 incl. moms
Turnéperiode: Forår 94

Hvordan kan man være en sund dreng, når verden er usund? Når man nu bedst overlever ved at snyde og bedrage og ved at sno sig på bedste beskub, er det så ikke et sundhedstegn at gøre det?

I forestillingen møder vi Andreas, der er helt nede på bunden. Han er en sund dreng, der troede, han kunne klare sig med oprigtighed, en sand moral og et medmenneskeligt sind, men alt er gået galt og i øjeblikket bor han på gaden. Men da han møder Ruller, begynder tingene at tage fart.

»En sund dreng« er en grotesk forestilling, der forsøger at indhente virkeligheden – og selv når vi prøver, vil virkeligheden altid vise sig at være værre.

MIRAKLERNES TID

En nyskrevet farce af Kim Fupz Aakeson.

Dennis er faktisk utilfreds med alt: sin hysteriske mor, den idiotiske lærer, sit eget udseende. Og det der med pigerne går heller ikke for godt. Men en dag lytter Gud til Dennis' bønner. Hans sekretær forsyner Dennis med englestatus og en evne til at udrette mirakler. Men netop fra den dag, da Dennis kan få opfyldt alle sine hedeste og inderste ønsker, begynder alt at gå galt og falde fra hinanden.

»Miraklernes Tid« er en komisk forestilling om drømme og længsler. Vi har allesammen brug for drømme, så længe de altså bare holder sig til at være – netop drømme.

Som instruktør har vi hentet Thomas Roos ned fra Stockholm. Han har i mange år arbejdet på det berømte Orion Teatret.

Aldersgruppe: 11-14 år og voksne
Tilskuerantal: 150
Pris: Kr. 7.500 incl. moms
Scenografi: Susanne Juul
Teknik: Jan Wonsbek
Medvirkende: Anne Voigt Christiansen, Flemming Holk, Gorm Hansen

Varighed: Ca. 50 minutter
Spilleplads: Br.: 9 m, dy.: 7 m, hø.: 4,5 m ex. publikum

Tekniske krav: 380 V, 3x16 A
Mørklægning: Kræves
Turnéperiode: Aug.-dec. 94

Forestillingen er ikke med i Den Røde Brochure, men turnerer i marts og april 94.

Jomfru Ane Teatrets børneforestilling »Manden, musen og melodien« med Malthe Nielsen og Kirsten Breum

COMEDIEVOGNEN

Hvidkildevej 64, indg. 2, 2400 Kbh. NV
Tlf. 31 19 62 22

ALICE I EVENTYRLAND

De fire medvirkende skuespillere er: Eva Mannov, Thomas Vilstrup, Henrik Sloth og Gitte Melgaard. Carsten Bang, der gennem mange år har været tilknyttet Jomfru Ane Teatret, dramatiserer og instruerer forestillingen.

SPLATTER

Forestillingen, der i brochuren blev kaldt »Splatter«, har fået en anden titel: »Diner Transportable«. Et lille mad-ud-af-huset firma, der i kampen for at overleve tilbyder pakkeløsningen: mad, servering og underholdning på højt plan. Men ... er i de i stand til at holde, hvad de lover?

Bliver der overhovedet serveret noget? Hvilke stjerner skal underholde, og kan man være sikker på, at de kommer?

MINE DAMER OG HERRER: VELBEKOMME!

En ny familieforestilling for de 9-årige og opefter – et sprudlende, vanvittigt og tankeprovokerende show fra det evigt unge, »garvede« komikerpar Milan og Oli.

Se iøvrigt Den Røde Brochure, s. 48-50.

Vestenvinden: »Fars Dreng« med Niels Peter Christensen og Kurt Bremerstent.
Foto: Søren Pagter

JOMFRU ANE TEATRET

Jomfru Ane Gade 14, 9000 Aalborg
Tlf. 98 13 60 44 man.-fre. 11-16
Fax 98 13 19 22

MANDEN MUSEN OG MELODIEN

Turnéperioden er forlænget frem til og med d. 30. januar 94.

Se iøvrigt Den Røde Brochure, s. 99.

RIVEGILDET

har fået dejlige nye lokaler, så vores nye adresse er Trøjborgvej 75 E, 8200 Århus N. Samtidig vil vi gøre opmærksom på en fejl, der har sneget sig ind i Den Røde Brochure! Der er IKKE krav om mørklægning til småbørnsforestillingerne »Den Blå Dyne« og »En Farveballade«.

SCENE 4

Arresøgård Allé 2, Ramløse, 3200 Helsingør
Tlf. 48 71 24 25

DEN GRIMME ÆLLING

Ændring i forhold til Den Røde Brochure:
Medvirkende: Susanne Patin, Nedda Riise
Instruktion: Christian Sølling
Aldersgruppe: 4-8 år
Tilskuerantal: Max. 50 børn
Spilleareal: Br.: 4,5 m, dy.: 3,5 m, hø.: 4 m
Tekniske krav: 280 V
Opstillingstid: 120 minutter
Nedtagningstid: 90 minutter
Pris: Kr. 3.125 alt incl.

Se iøvrigt Den Røde Brochure, s. 175.

VESTENVINDEN

Værket, Mariagervej 10, 8900 Randers
Tlf. 86 41 20 99

FARS DRENGE

Forestillingen er ændret i forhold til Den Røde Brochure:

Aldersgruppe: 5-13 år (bhkl.-7. klasse)

Se iøvrigt Den Røde Brochure, s. 225.

Fra den 1. februar 1994 får

COMEDIEVOGNEN

ny adresse:

Griffenfeldsgade 7, Baghuset,
2200 Kbh. N, Tlf. 35 36 61 22

BØRNETEATERFESTIVAL 94

festival 94

FÆLLESREJSE TIL BØRNETEATERFESTIVAL

Som tidligere år arrangerer Helsingør Børneteater en fællesrejse til årets festival, hvis weekend-del finder sted i Glamsbjerg.

Der er sikret logi på hotel Fåborg Fjord, og fællesarrangementet tilbyder følgende:

- ★ Transport til hotellet fredag fra hele landet
 - ★ To overnatninger på flersengsværelse med morgenmad (enkeltværelse mod tillæg)
 - ★ Middag lørdag aften
 - ★ Lokaltransport til og fra festivalområdet
- Pris fra Københavnsområdet er 1150 kr, den øvrige del af landet 950 kr. plus transport. Helsingør Børneteater arrangerer også transport og overnatning i forbindelse med bruger-

I næste nummer af Børneteateravisen (BTA 88 – marts 94) vil man som vanligt finde FESTIVALINDSTIKKET med allehånde informationer om arrangementet samt en fortegnelse over – og omtale af – samtlige deltagende forestillinger.

konferencen, hvor man tillige sørger for tilmelding ligesom andre kombinationer (festivaltur uden transport m.m.) forefindes.

Yderligere oplysninger:
Teaterkontoret i Helsingør, tlf. 49 20 08 11 (ma-ti-on-fre kl. 12-15, to 12-17)

Sidste frist for tilmelding er 1. februar.

OVERNATNING

Næste års store børne- og ungdomsteaterfestival finder (som bekendt) sted på Vestfyn, hvor en række kommuner er gået sammen om at være værter for det store børneteater-rykind.

Weekend-arrangementet afvikles 22.-24. april 94, og hvis man vil have hjælp til at finde overnatningsmuligheder, tilbyder Assens Turistbureau sig.

Kontaktadressen er:
ASSENS TURISTBUREAU
Ladegårdsgade 7, 5610 Assens
Tlf: 64 71 20 31
Fax: 64 71 49 31

Små Scener

KØBENHAVN OG OMEGN

ANEMONETEATRET
"Bageriet", Suhmsgade 4
1125 Kbh. K, tlf. 33 32 19 49

Maries Julegave

ANEMONETEATRET
Aldersgruppe: 3-9 år
Spilletidspunkt: 29. nov.-22. dec. Man.-fre. kl. 9.30-11.00.
Søndage kl. 14 og 16
Yderligere oplysninger: Institutioner, hverdage kr. 35. Løssalg samt søndage kr. 45. 10. og sidste år.

Zigeuner

ANEMONETEATRET
Aldersgruppe: 6-13 år
Spilletidspunkt: 23. jan.-27. feb. 1994. Tirs.-fre. kl. 9.00 og 11.00. Søn. kl. 15.00
Yderligere oplysninger: Institutioner kr. 40, løssalg kr. 50, totalteater med max. 70 tilskuere.

BÅDTEATRET
Nyhavn 14, Holbergsgade 30
1057 Kbh. K, tlf. 33 12 14 60

En mand med forbindelser

BÅDTEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Uge 47: tirs.-fre. kl. 20.00. Lør.-søn. kl. 17.00.
Uge 48, 49 og 50: tors.-fre. kl. 20.00 og lør.-søn. kl. 17.00
Yderligere oplysninger: Gæstespil. Prisgruppe B. Premiere søn. 21. nov. 93.

En ven i hånden

BÅDTEATRET
Aldersgruppe: 3-8 årige
Spilletidspunkt: 14. feb.-2. maj 94 (dog ikke 28. feb.-20. marts). Man.-fre. kl. 9.30-11.00. Søn. kl. 13 og 15
Yderligere oplysninger: Premiere 13. feb. 94. Billetpris kr. 37.

Den flagrende gæst

BÅDTEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 20.-30. marts 94. Prisgruppe B.

CAFÉ TEATRET

Skindergade 3, 1159 Kbh. K
Tlf. 33 12 58 14

Guds blinde øje i sneen

CAFÉ TEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 7.-22. dec., tirs.-lør. kl. 21, søn. kl. 17. Dog 7.-12. dec. kl. 23.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 100, unge kr. 60.

Charlie Papa Hotel

CAFÉ TEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 4.-29. jan. 94, tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Kr. 100, unge kr. 60.

Danse Samba med mig

CAFÉ TEATRET

Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 12. jan. til 5. marts 94, tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Kr. 100, unge kr. 60.

COMEDIEVOGNET

COMEDIEVOGNET
Griffenfeldsgade 7, Baghuset
2200 København N
Indtil 31/1 tlf. 38 88 22 22
Efter 1/2 tlf. 35 36 61 22

Alice i Eventyrland

COMEDIEVOGNET
Aldersgruppe: Fra 10 år og opefter
Spilletidspunkt: Fra ons. 9. feb. til og med lør. 5. marts. Ons.-fre. kl. 19, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Prisgruppe D. Comedievognen arr. skoleforestillinger tirsdag eftermiddag og torsdag formiddag, tlf. 31 19 62 22. Billetpris-skoleforestillinger kr. 32 pr. person.

DANSESCENEN

Marskensgade 11, 2100 Kbh. Ø
Tlf. 35 43 58 58 ml. kl. 12-17

Tordenfugle

TEATRET DANCE LAB
Aldersgruppe: 15 år og op
Spilletidspunkt: 10. dec. 93 til 9. jan. 94 kl. 20.00, undt. man og flg. datoer: 23-26. dec. og 31. dec.-2. jan.
Yderligere oplysninger: Prisgruppe B. Løssalg kr. 130, abb. kr. 90, unge u. 25 kr. 80.

T.K.O. - Third

PALLE GRANHØJ DANSETEATER
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 13.-16. jan. 94 kl. 21.
Yderligere oplysninger: Prisgruppe C. Løssalg kr. 100, unge u. 25 kr. 60.

Spor - Nö..önN - Mantis

Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: 3.-5. feb. og 10.-12. feb. 94 kl. 20.
Yderligere oplysninger: Prisgruppe C. Løssalg kr. 100, abb. kr. 60, unge u. 25 kr. 60.

Micado '94 - Hotel Inferno

MICADO DANSE ENSEMBLE
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 8.-30. marts 94 kl. 20.00, undt. søn.
Yderligere oplysninger: Prisgruppe C. Løssalg kr. 100, abb. kr. 60, unge u. 25 kr. 60.

Det Danske Teater

Hvidkildevej 64, 2400 Kbh. NV
Billetlff. 38 34 97 84
Tir.-fre. kl. 16-18, lør./søn. 12-16

Pippi Langstrømpe

FAMILIETEATRET
Aldersgruppe: 5/6-12 år samt voksne
Spilletidspunkt: 14.-30. dec. 93, tir.-fre. kl. 19, lør.-søn. kl. 14 og 17. Lillejuleaften kl. 14.
Yderligere oplysninger: Arte-priser B, C, D.

DET KONGELIGE TEATER
BARON BOLTEN
Gothersgade 8 C, 2. Kbh. K
Institutionsforest.: 33 32 20 20, lokal 2702
Familieforest.: 33 14 10 02 kl. 13-19 el. v/personlig henvendelse

se til Det. Kgl. Teaters billetkontor, Gamle Scenes forhal, Kgs. Nytorv ml. 13-20

I hovedet på en gammel hat

PARAPLYTEATRET
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: Institutionsforestillinger: ons. 15. og tors. 16. dec. kl. 10 og 13, fre. 17. dec. kl. 10 og 15, lør. 18. dec. kl. 11 og 15.
Yderligere oplysninger: Institutionsforestillinger kr. 32, familieforestillinger kr. 40 for børn og kr. 80 for voksne. Forsalget er startet.

FIOLTEATRET
Halmtorvet 9, 1700 Kbh. V
Billetlff. 31 31 60 94
tirs.-fre. 10-15

En sund dreng

TEATRET ARTIBUS
Aldersgruppe: 15 år og op (8. klasse og op)
Spilletidspunkt: Tirs. 22. feb.-fre. 25. feb. kl. 10 og 12, tors. dog kl. 10 og 17
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 40.

ISHØJ TEATER
Brentedalen 8, Tranegilde
2635 Ishøj, tlf. 43 73 60 98

Nissernes Julegave

ISHØJ TEATER
Aldersgruppe: 3-10 årige
Spilletidspunkt: Man.-fre. 12. nov.-22. dec., kl. 9.30, 10.30, 11.45 og 13.15.

Troldefars fridag

ISHØJ TEATER
Aldersgruppe: 3-10 årige
Spilletidspunkt: Premiere 17. jan. 94. Man.-fre. kl. 9.30, 11.15 og 13.15.

JYTTE ABILDSTRØMS TEATER

Riddersalen
Allégade 7-9, 2000 Frb.
Tlf. 31 87 87 10

Sommerpensionatet

JYTTE ABILDSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 24. feb.-19. marts 94. Man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Alle Arte-ordninger gælder.

KANONHALLEN

Serridslevvej 2, 2100 Kbh. Ø
Billetlff. 35 43 20 21

Helvede

TEATRET CANTABILE 2
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 3.-17. marts 94 kl. 20.00, undt. man.

Det nøgne blik

TEATER TANGO
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: Tirs.-søn. kl. 19.00. 19. nov.-8. dec. 93
Yderligere oplysninger: Premiere 19. nov. 93.

Chrysalis

RANDI PATTERSON
Aldersgruppe: Unge/voksne

Spilletidspunkt: 11.20. feb. kl. 19, undt. man.
Yderligere oplysninger: Arte-ordninger.

KRUDTTØNDEN

Serridslevvej 2, 2100 Kbh. Ø
Tlf. 31 42 45 26, ma.-fre. 12-16

Intime Avec Prévert

TERRA NOVA TEATER
Aldersgruppe: 15 år og op (hvis franskskyndige fra 10-12 år)
Spilletidspunkt: 28. feb.-25. marts 94. Man.-fre. kl. 20.00 (ingen forestillinger lø.-søn.). Der kan evt. arrangeres skoleforestillinger tirs., tors. el. fre. kl. 13.00
Yderligere oplysninger: Spilles på fransk. Alle Arte-ordninger. Ungdomsrabat u. 25 år: kr. 60. Grupper o. 10: kr. 80. Løssalg: kr. 100.

Rejsen - en billedfantasi om elementerne

ZOOLOGISK MUSEUMS MARIONETTEATER
Aldersgruppe: 1 1/2 - 4 år & 3-6 år
Spilletidspunkt: 10.-14. jan. 94, hver dag kl. 9.30 og 10.45
Yderligere oplysninger: Prøveforestillinger. Entré kr. 20.

Københavneren

NØRREBROGADE 37 31 39 92 95

KØBENHAVNEREN
Nørrebrogade 37, 2200 Kbh. N
Tlf. 31 39 92 95

Hesten, havet og himlen

TEATRET LAMPE
Aldersgruppe: 1 1/2 - 4 år
Spilletidspunkt: 8.-17. dec., alle hverdage kl. 9.15 og 10.30
Yderligere oplysninger: Kr. 35.

Når du ser et stj.sk

EGNSTEATRET KØBENHAVNEREN
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 7.-18. dec., tirs.-lør. kl. 20, fre.-lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Kr. 60.

Myten om professor Unrat og DEN BLÅ ENGEL

TEATRET BAG DØREN
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 6. jan. til 5. feb. 94. Tirs.-fre. kl. 20, lør.-søn. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Alle Arte-ordninger.

Anja og Esther

TEATERKAVALERIET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 17. feb.-20. marts, tirs.-fre. kl. 20, lør.-søn. kl. 17
Yderligere oplysninger: Prisgruppe C

DET LILLE TEATER
Lavendelstræde 7, 1462 Kbh. K
Tlf. 33 12 27 13

Et juleeventyr

DET LILLE TEATER
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: 15. nov. til 22. dec. 93. Man.-fre. kl. 9.30-11.00, søn. kl. 13.30 og 15.00
Yderligere oplysninger: Grupper o. 10 og institutioner: kr. 32. Løssalg: kr. 37.

Ballonen

DET LILLE TEATER
Aldersgruppe: 1 1/2 - 4 år
Spilletidspunkt: 19. jan.-6. april 94, man.-fre. kl. 9.30 og 10.45, søn. kl. 14.00 og 15.00. Lø. luk.

paraplyteatret

PARAPLYTEATRET
Rådhusstræde 6C, 1466 Kbh. K
Billetlff. 33 13 39 40 kl. 10-15

Trafiklys gælder ikke for ænder

PARAPLYTEATRET
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: 15.-18. feb. kl. 9.30, 19. feb. kl. 15.00
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 40 (børn og voksne), kr. 32 for institutioner og skoler. Forsalget er startet.

TEATRET BAG KROEN

Ordruphøjvej 2
2920 Charlottenlund
Billetlff. 31 63 10 96 kl. 10-13

Dyrene i

Hakkebakkeskoven
TEATRET BAG KROEN
Aldersgruppe: 3 år og op
Spilletidspunkt: Fra 4. marts tirs., ons., tors. kl. 10, fre. kl. 16 og 18.30, lør. og søn. kl. 14 og 16.30.

TAASTRUP TEATER
Taastrupgårdsvej 3, 2630 Taastrup
Tlf. 42 52 14 30

Hør, var det ikke julemanden?

TAASTRUP TEATER
Aldersgruppe: Familie og fra 3 år
Spilletidspunkt: 20. nov.-22. dec. 93. Hverdage kl. 9.30 og 11.00, weekend lør. el. søn. 14.00 og 16.00
Yderligere oplysninger: voksne kr. 60, børn kr. 36.

Verdens bedste kage

TAASTRUP TEATER
Aldersgruppe: 1 1/2 - 4 år
Spilletidspunkt: 6.-16. jan. 94, hverdage kl. 9.30 og 10.30, søn. kl. 14.00 el. 15.00
Yderligere oplysninger: Enhedspris kr. 36.

TEATER/vestvolden

TEATER VESTVOLDEN
Engstrandskolen, Hvidovrevej 440
2650 Hvidovre, tlf. 36 77 23 00

Patrik 1,5

TEATER VESTVOLDEN
Aldersgruppe: Fra 13 år
Spilletidspunkt: 14.-18. marts 94.

Zangenbergs Teater

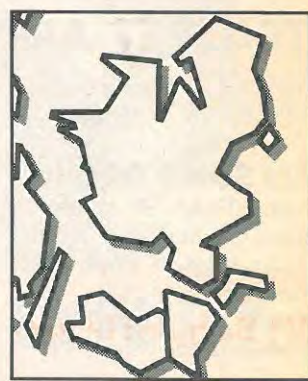
ZANGENBERGS TEATER
Bernstorffsgade 7, Tivoli
1577 København V

Tors Hammer

ZANGENBERGS TEATER
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: Frem til 22. dec. 93, tirs., ons. og fre. kl. 9.30 og 11.00. Tors. kl. 9.30 og 14.00.
Yderligere oplysninger: Institutioner og grupper o. 10 pers.: Kr. 35, private: kr. 45.

Canterville-spøgelset

ZANGENBERGS TEATER
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: 8. feb.-26. marts 94, man. kl. 10.00, tirs., ons. og fre. kl. 9.30 og 11.00, tors. kl. 9.30 og 14.00
Yderligere oplysninger: Generalprøver fra 31. jan. kr. 30, institutioner og grupper o. 10 kr. 35, private kr. 45.

SJÆLLAND, LOLLAND-FALSTER OG BORNHOLM

TEATRET FAIR PLAY
Borchsvej 3, 4300 Holbæk
Tlf. 53 43 85 95 ml. 9-15

Julecafe 93 "Det falske hvide skæg" - En Kriminel Julecabaret

TEATRET FAIR PLAY
Aldersgruppe: Voksne/unge
Spilletidspunkt: 7.-11. dec. og 14.-18. dec. 93, alle dage kl. 20
Yderligere oplysninger: Entré kr. 70.

KULTURHUSET GIMLE

Gl. Stationsvej 12
4591 Føllenslev
Tlf. 53 46 82 65 ml. 9-16

Bjørnen som ikke var

BJØRNETEATRET
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: Lør. 15. jan. kl. 15.00
Yderligere oplysninger: Voksne kr. 35, børn kr. 25.

Gro

ZOOLOGISK MUSEUMS MARIONETTEATER
Aldersgruppe: For de helt små
Spilletidspunkt: Lør. 19. marts kl. 15.00
Yderligere oplysninger: Voksne kr. 35, børn kr. 25.

EGNSTEATRET MASKEN
Skolegade 16
4800 Nykøbing Falster
Tlf. 54 85 78 81

En vinternatsdrøm

EGNSTEATRET MASKEN
Aldersgruppe: 5-10 årige og voksne
Spilletidspunkt: 23. nov.-22. dec. 93. Tirs.-fre. kl. 10.00, lør. kl. 14.00. Søn (kun 5. dec.) kl. 10.30

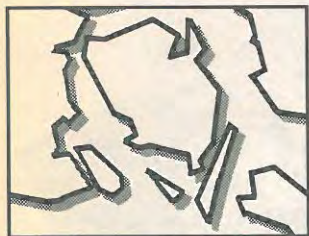
NÆSTVED BIO

Næstved Teaterforening
Kattebjerg 5, 4700 Næstved
Billetlff. 53 73 06 50

Hjertets Kaos

NEW NOW DANCERS
Aldersgruppe: 12 år og op
Spilletidspunkt: 24. feb. 94 kl. 20.00.

Små Scener

FYN

BaggårdTeatret

BAGGÅRDTEATRET
Caroline Amalievej 26
5700 Svendborg
Tlf. 62 21 40 43

Den komiske tragedie TEATRET

Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: Man. 6. dec. og
tirs. 7. dec. 93, begge dage kl.
20.00

Wagners Ring

MUSIKTEATRET
UNDERGRUNDEN
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: Man. 24. jan og
tirs. 25. jan. 94, begge dage
kl. 20.00.

TEATERGRUPPEN Gadesjakket

TEATERGRUPPEN GADESJAKKET
Skibhus 17:48, Nørrevænget 17
5000 Odense C
Tlf. 66 14 40 21

Den tro ridder

TEATERGRUPPEN GADESJAKKET
Aldersgruppe: 9-13 år
Spilletidspunkt: Tirs. 15. feb.-fre.
18. feb. 94, hver dag kl. 9.30
samt tors. 17. feb. kl. 14.00 og
lør. 19. feb. kl. 15.00
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 35. Billetbestilling nødvendig.

BØRNETEATRET SKÆ-GSPIRE
Arkaden, Vestergade 68
5000 Odense C
Tlf. 66 11 31 06

Kludedukken

BØRNETEATRET SKÆ-GSPIRE
Aldersgruppe: 7-11 år (1.-5. kl.)
Spilletidspunkt: 9. feb.-26. marts
94, tirs. kl. 11 og 13.30, tors. kl.
9.30 og 11, lør. kl. 11.

ÅRHUS OG OMEGN

DET BLÅ HUS
TEATERVÆRKSTEDET
DEN BLÅ HEST
Oddervej 80, 8270 Højbjerg
Tlf. 86 27 49 44

Tornerose - en børneOpera

ÆVENTYR-OPERAEN
Aldersgruppe: 6-12 år
Spilletidspunkt: Ur-premiere 20.
feb. 94 kl. 15.00. 21.-25. feb.
kl. 19.00, 26. feb. kl. 15.00.

FILUREN
Musikhuset, Thomas Jensens
Allé, Århus
Billettf. 89 31 82 10 alle dage
kl. 11-21 el. 89 31 82 50 man.-
fre. kl. 9-16

Historien om den lille

Onkel
BØRNETEATRET FILUREN
Aldersgruppe: 5 år og op
Spilletidspunkt: 1. feb.-5. marts
94, tirs.-fre. kl. 15.30 og 17.30,
lør. kl. 11.30 og 13.30
Yderligere oplysninger: Enheds-
pris voksne/børn kr. 35. Grup-
per o. 10: kr. 30.

Legenden om Juleroserne

BØRNETEATRET FILUREN
Aldersgruppe: 5 år og op
Spilletidspunkt: Frem til og med
18. dec., tirs.-fre. kl. 15.30 og
17.30, lør. kl. 11.30 og 13.30
Yderligere oplysninger: Enheds-
pris voksne/børn kr. 35. Grup-
per o. 10: kr. 30.

FILUREN/Vestergade
Vestergade 3 B, Århus
Billettf. 89 31 82 50 man.-fre.
kl. 9-16

Dodis Dagbog

BØRNETEATRET FILUREN
Aldersgruppe: 3-5 år og voksne
Spilletidspunkt: 1. marts-9. april
94, man.-fre. kl. 9.30 og 15.30,
lør. kl. 11.30 og 13.30
Yderligere oplysninger: Enheds-
pris voksne/børn kr. 35. Grup-
per o. 10: kr. 30.

GELLERUPSCENEN

Gudrunsvvej 78, 8220 Brabrand
Tlf. 86 25 03 66

En Skærsommernatsdrøm DET JYDSKE MUSIKKONSERVA- TORIUM

Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 13.-16. jan. 94.
Tors. og fre. kl. 20.00, lør. og
søn. kl. 15.00
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 40.

Cirkus Gellatti

GELLERUPSCENEN
Aldersgruppe: 3-12 år
Spilletidspunkt: Tors. 3. feb. 94
kl. 10.00 og 12.00, fre. 4. feb.
kl. 10.00 og 13.00, lør. 5. feb.
kl. 13.00 og 15.00, fre. 11. feb.
kl. 13.00, lør. 12. feb. kl. 15.00
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 30.

The Me Nobody Knows GELLERUPSCENEN

Aldersgruppe: 12-50 år
Spilletidspunkt: Lør. 19. marts
94 kl. 16.00, søn. 20. marts kl.
16.00, ons. 23. marts kl. 19.00,
tors. 24. marts kl. 19.00, fre.
25. marts kl. 19.00, lør. 26.
marts kl. 16.00
Yderligere oplysninger: Unge u.
25 år: kr. 40, voksne kr. 70.

EGNSTEATRET GRUPPE 38
Auktionsscenen, Mejlgade 45
8000 Århus C, tlf. 86 13 53 11

Broder Sol, Søster Måne

TEATER REFLEKSION
Aldersgruppe: 5-12 år
Spilletidspunkt: 9.-21. dec.,
man.-fre. kl. 9.30 og 14, lør.-
søn. kl. 15
Yderligere oplysninger: Kr. 35,
kommunale inst. i Århus kr. 20.

Den Jord Du Gik På

PROJEKT 94: Egnsteatret Grup-
pe 38, BaggårdTeatret, Møllen
og Teatret
Aldersgruppe: 10-14 år
Spilletidspunkt: Marts: d. 10.-11.
kl. 20, d. 12. kl. 15 og 17, d.
15.-16. kl. 10 og 12, d. 17. kl.
12 og 20, d. 18., 22. og 23. kl.
10 og 12, d. 24. kl. 12 og 20,
d. 25. kl. 10 og 12, d. 26. kl.
15 og 17
Yderligere oplysninger: Kr. 35,
grupperabat kr. 30.

GULDLOK DUKKETEATER
Willemoesgade 2, Århus
Tlf. 86 10 47 77

Julemandens Tryllestav

GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-9 år og voksne
Spilletidspunkt: 26. nov.-26.
dec., man.-fre. kl. 9.30, 10.30,
13 og 15, lør.-søn. kl. 10, 13 og
15
Yderligere oplysninger: Kr. 25.

Guldlok og de 3 bjørne

GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-7 år og voksne
Spilletidspunkt: 12. jan.-6. feb.
94, ons. og tors. kl. 10, fre., lør.
og søn. kl. 10 og 15
Yderligere oplysninger: Kr. 25.

Mester Jakel og

Tryllefløjten
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-9 år og voksne
Spilletidspunkt: 9. feb.-6. marts,
ons., tors. kl. 10, fre., lør. og
søn. kl. 10 og 15
Yderligere oplysninger: Kr. 25.

Mester Jakel som bager

GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-7 år og voksne
Spilletidspunkt: 9.-31. marts,
ons. og tors. kl. 10, fre., lør. og
søn. kl. 10 og 15.
Yderligere oplysninger: Kr. 25.

MUSIKHUSET ÅRHUS

Thomas Jensens Allé
8000 Århus C
Billettf. 89 31 82 10 alle dage
kl. 11-21 el. 89 31 82 50 man.-
fre. kl. 9-16

De Lystige Koner i Windsor

DEN JYSKE OPERA
NEW NOW DANCERS
Aldersgruppe: 12 år og op
Spilletidspunkt: 12.-17. feb. 94
Yderligere oplysninger: Spiller i
en lang række byer. Kontakt
Den Jyske Opera for spilletids-
punkter, priser m.v.

Den Magiske Brillant

DEN JYSKE OPERA
Aldersgruppe: 6-12 år/1.-5. kl.
Spilletidspunkt: 22.-24. feb. 94,
kl. 10.00 og 11.30 eller 15.30
og 17.30

Yderligere oplysninger: Enheds-
pris voksne/børn kr. 50. Grup-
per o. 10: kr. 40.

SCALA SCENEN

Århus Teater
Skolegade, 8000 Århus
Billettf. Mariehønen 86 41 77 43

En for alle

TEATERGRUPPEN
MARIEHØNEN
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 25.-29. jan. 94.
Tirs., ons., tors. og fre. kl.
10.00 og 12.00, lør. kl. 15.00
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 30.

SCT KNUDS KIRKE

Ryesgade Århus

Indisk Danseteater

DANSETEATRET TERPSICHORE
Aldersgruppe: Voksne/børn
Spilletidspunkt: 11.-12. dec. kl.
14.30
Yderligere oplysninger: Fri entre

SVALEGANGEN

Rosenkrantsgade 21
8000 Århus C
Tlf. 86 13 88 66
tirs.-fre. kl. 16-20, lør. kl. 13-16

Nøddebo Præstegård

SVALEGANGENS
DUKKETEATER
Aldersgruppe: 6-80 år
Spilletidspunkt: 4., 11. og 18.
dec. 93 kl. 14.00
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 30.

Syng Så, Baby

SVALEGANGEN
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Premiere 28.
feb. 94. Tirs.-fre. kl. 20.00, lør.
kl. 16.00
Yderligere oplysninger: Løssalg
kr. 80. Rabat for pensionister,
ungdom og grupper.

Für Eliten II: Min Søsters

Trusser Klipper Julehjerter
SVALEGANGEN
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Premiere 23.
nov. 93 kl. 22.30. 23.-27. nov.
kl. 22.30, 30.nov.-18. dec. tirs.-
lør. kl. 20.00
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 60.

Jorden Rundt i 80 dage

SVALEGANGENS
DUKKETEATER
Aldersgruppe: Børn/voksne
Spilletidspunkt: 1. del: lør. 5. og
19. feb. 94 kl. 14.00. 2. del:
lør. 12. og 26. feb. kl. 14.00
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 30.

TEATERHUSET TRIANGLEN

Rosensgade 11, 8000 Århus C
Billettf. Scene 4: 48 71 24 25

Den Grimme Ælling

TEATERGRUPPEN SCENE 4
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: Man. 10. jan.-
fre. 14. jan. 94, begge dage
incl., kl. 10.00, 11.15 og 13.00
Yderligere oplysninger: Løssalg
kr. 25, grupper kr. 20.

ÅRHUS NY DANSESCENE

Frederiks Allé 20, 8000 Århus C
Billettf. Musikhuset Århus: 89
31 82 10 kl. 11-21

Wunderbaum/Stravinsky

NYT DANSK DANSETEATER
Aldersgruppe: 15 år og op
Spilletidspunkt: 1.-4. feb. 94 kl.
20.00
Yderligere oplysninger: Enheds-
pris kr. 100, unge u. 25 år kr.
50.

JYLLAND

Jako-Bole Teatret

JAKO-BOLE TEATRET
Danmarksgade 19
9000 Aalborg, tlf. 98 12 78 33

Lige på Grænsen

JAKO-BOLE TEATRET
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 7.-25. feb. 94
hverdag i institutionernes
åbningstid. Søn. 13. feb. kl.
13.30 og 15.00, søn. 20. feb.
kl. 15.00
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 37. Premiere 5. feb.

JOMFRU ANE TEATRET
Jomfru Ane Gade 14
9000 Aalborg
Billettf. 98 13 60 44
man.-fre. kl. 11-16

Den lille Prins af Danmark

JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: 6-12 år og deres
forældre
Spilletidspunkt: 18. nov.-15. dec.
93. Ring og hør nærmere om
tidspunkter.

Shirley Valentine

LIMFJORDS TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 6.-9. dec. 93 kl.
20.00.

Road

JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 28. jan.-3. feb.
94 kl. 20.00.

Lucifers Barn

JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 12. feb.-15.
marts 94, tirs.-fre. kl. 20.00, lør.
kl. 16.00.

Peter Pedal

VENDSYSSEL EGNSTEATER
Aldersgruppe: 3-8 årige
Spilletidspunkt: 14.-25. marts
94, hverdag kl. 9.30 og
11.00, lør. kl. 14.00 og 16.00.

TEATRET MØLLEN

Møllepladsen 4, 6100 Haderslev
Tlf. 74 52 66 79

Solens Land

KASKADETEATRET
Aldersgruppe: 2-4 år
Spilletidspunkt: Lør. 11. dec. 93
kl. 11.00.

Robinson & Crusoe

NØRREGAARD & REICHES
TEATER
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: Tirs. 18. jan. 94
kl. 20.00.

Verden bag verden

JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: 4 år og op
Spilletidspunkt: Lør. 12. feb. 94
kl. 11.00.

Spejl

CORONA DANSETEATER
Aldersgruppe: 2-5 år
Spilletidspunkt: Lør. 19. marts
94 kl. 11.00.

VESTENVINDEN
Værket, Mariagervej 10
8900 Randers

Mig og Don Quijote

VESTENVINDEN
Aldersgruppe: 13-17 år (7.-10.
klasse)
Spilletidspunkt: Premiere 11.
marts, 14.-25. marts, man.,
tirs., ons. kl. 10, tors.-fre. kl. 10
og 20

ÅLBORG TEATER

Lille Scene, Jernbanegade 11
9100 Ålborg, tlf. 98 12 26 20

Birds & Stones

UPPERCUT DANSETEATER
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 22.-26. feb. 94,
tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Åbne
workshops arrangeres, tlf. 98
13 88 41

festival TEATER PLAKATER

PLAKATTILBUD:

**Fem plakater sælges for kr. 75,-
incl. forsendelse**

Send beløbet pr. check eller indsæt det på
giro 5 18 46 73 til

Teatercentrum, Frederiksborggade 20, 3.
1360 København K.

Plakaterne bliver sendt i et paprør.

Vi håber, de når hele frem.

I modsat fald, ring 33 15 69 00.

*Køb fem festival-plakater til pynt,
udsmykning og fornøjelse. Kr. 75.*

TEATER I ØJENHØJDE

DANSK ASSITEJ

TEATER VIDEO

VIDEOTILBUD:

Videoen sælges for kr. 150,-

Nu er det muligt at købe videoen om dansk børneteater,
»Teater i øjenhøjde«, der er produceret af Klaus Kjeldsen i
samarbejde med Dansk ASSITEJ.

Videoen fortæller i ord og billeder smukt om det danske bør-
neteater, der såvel i Danmark som på verdensplan nyder stor
anerkendelse for dets høje kvalitet.

Hermed bestiller jeg:

sæt **plakater** á kr. 75,-

- ☐ Pengene er sendt pr. check
☐ Pengene er indsat på: Giro nr. 5 18 46 73
Teatercentrum
Frederiksborggade 20³, 1360 København K

Hermed bestiller jeg:

videoer á kr. 150,-

- ☐ Pengene er sendt pr. check
☐ Pengene er indsat på: Giro nr. 6 72 68 87
Dansk ASSITEJ
Frederiksborggade 20³, 1360 København K

OBS: Plakaterne/videoen sendes først, når
pengene er indgået på giro.

Send plakaterne/videoen til:

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./By: _____

Frankeres
som brev

TEATERCENTRUM
Frederiksborggade 20, 3
DK-1360 København K